

HALKIN KURTULUŞU

24 Nisan 1978
400 KURUŞ

105

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Malatya'daki cinayetler ve saldırılar faşist tertiplerin bir parçasıdır

BÜTÜN FAŞİST TERTİPLER GERÇEKLERE ÇARPARAK İFLAS EDECEKTİR

Malatya halkına karşı girişilen zulüm, talan ve katliam faşist diktatörlüğün halk üzerindeki zor balığının planlı bir parçasıdır. Milyonlarca emekçinin yükselen mücadelesi karşısında Kontr-Gerilla, MHP, Ülkü Ocakları gibi faşist cinayet yuvalarının sonsuz korkusunu ve alçaklığını göstermektedir. 16 Mart İstanbul Üniversitesi katliamından sonra milyonlarca işçi, öğrenci, öğretmen ve emekçi, faşist katillerden hesap sorulmasını istedi. Kızıldere direnişçilerini anma toplantılarında onbinler faşizme karşı mücadelede kararlılıklarını bir daha gösterdiler. İşte Malatya halkına karşı girişilen katliam ve üç devrimci öğrencinin öldürülmesi, tıpkı ODTÜ yurtsever doçentlerinin evlerinin bombalanması gibi, tıpkı Siverek'de halka saldırılması gibi artan faşist saldırıların parçasıdır.

AYAKLANMA, SIKIYÖNETİM ÇAĞRILARI FAŞİST TERÖRE YOL GÖSTERDİ

Malatya halkına karşı katliam, bir müddettir Tercüman gibi gazetelerde faşist yazarların tekrarladığı ayaklanma, sıkıyönetim gibi çağrılarla hazırlanan saldırıların bir sonucudur. Faşist katillerin öldürdüğü Hamido özellikle seçilmiştir. Çünkü Hamido, 1975 yılında "camilere bomba konuldu" yalanıyla alevi-sünni çatışması çıkaran saldırganların başını çekmiş ve tutuklanmış biridir. Faşist cinayet yuvaları, onu öldürerek Malatya'da üç yıldır özellikle körüklenen alevi-sünni çatışmasını alevlendirmek ve Malatya halkını birbirine kırdırmak istediler. Gerçekte 500 dükkanı tahrip edenler, 10 milyar liradan fazla yağma ve soygun yapanların başında bulunanlar Kontr-Gerillanın eğittiği faşist katillerdir. Üç devrimci genci alçakça katledenler de onlardır.

BOMBA, FAŞİSTLERİN BİRÇOK YERDE KULLANDIĞI AYNI TİP BOMBADIR

Belediye Başkanını parçalayan bomba, 16 Mart'ta İstanbul'da 7 öğrenciyi katleden bombanın aynıdır. Maraş'ta bir CHP'liye yollanıp postanede bir PTT emekçisini katleden bombanın aynıdır. Ankara DMMA'da 25 öğrencinin ağır yaralanmasına yol açan bombanın aynıdır. Nitekim Maraş'ta içinde MHP Milletvekili Özbaş'ın oğlu da bulunan 25 kişi tutuklanmıştır. Maraş'taki faşist çete, Hürriyet gazetesinin binbir yalanla korumaya çalıştığı yüzbaşı Çevikel'e ve nihayet Kontr-Gerillaya kadar gitmektedir. Maraş'ta tutuklanan faşistlerin üzerinde çıkan belgeler, Kontr-Gerillanın, MHP ve Ülkü Ocaklarının faşist terörü yoğunlaştırmak için faşistleri de öldürdüğünü açıkça göstermektedir. Bu belgeleri halka açıklamayan Başbakan ve İçişleri Bakanı, faşizm karşısında aciz ve teslimiyet içindedirler.

YALAN VE TERTİPLERLE, FAŞİST SALDIRILAR YOĞUNLAŞTI

Faşist talan ve cinayetlerin Malatya'da yoğunlaşması raslantı değildir. Malatya halkının mücadelesinin yükselmesi karşısında, yılbaşından bu yana 50 yurtseverin evine bomba atılmıştır. Öğrenciler üzerine rastgele ateş a-

Dev. Sa. 6.

Gazetemizin 106. sayısı 28 Nisan'da çıkacak

GAZETEMIZ HALKIN KURTULUŞU'NUN 106. SAYISI 28 NİSAN'DA ÇIKACAKTIR. OKUYUCULARIMIZA DUYURURUZ.

ETKO, TİT, TYK; KONTR-GERİLLA, MİT, MHP VE ÜLKÜ OCAKLARI İLE İÇ İÇEDİR

DİSK Yönetimi, anti-demokratik tutumunu değiştirmelidir

● Tertipleri önleyecek olan bütün halk güçlerinin mücadelesidir

DİSK yönetiminin, YDGF'nin ve İYDGD'nin İstanbul Taksim 1 Mayıs Alanında düzenlenecek 1 Mayıs kutlamalarına ve bunun için yürütülen hazırlık çalışmalarına katılma başvurusunu gerekçesiz olarak reddetmesinden bu yana on gün geçti.

Bu süre içerisinde yurdun dört bir köşesinden onlarca dernek, kuruluş ve sendika şubesi ve binlerce işçi DİSK Genel Başkanlığına gönderdikleri telgraflarla, DİSK Yürütme Kurulu'nun almış olduğu bu anti-demokratik kararı protesto etmiş ve zaman geçirmeden düzeltilmesini istemiştir. İşçi sınıfı, bütün halk ve onlarca kuruluş DİSK tarafından İstanbul Taksim 1 Mayıs Alanında düzenlenecek 1 Mayıs kutlamalarına ve yürütülen hazırlık çalışmalarına bütün halk güçlerinin en demokratik bir şekilde katılmasını, halk güçlerinin 1 Mayıs gösterilerinde kendi bağımsız sloganlarını kullanmada ve pankartlarını taşımada özgür olmalarını, bunun için konabilecek her türlü yasağın kaldırılmasını is-

Dev. Sa. 6

«1 Mayıs, İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü»nü bütün ülke çapında güçlü bir şekilde kutlamak için ileri !

- DİSK YÖNETİMİNİN ANTİ-DEMOKRATİK KARARI BÜTÜN YURT ÇAPINDA PROTESTO EDİLİYOR
- GAZETEMİZİN DİSK'E BAŞVURUSU
- 1 MAYIS VE PROLETER ENTERNASYONALİZMİ
- 1 MAYIS BİR MÜCADELE GÜNÜDÜR
- 1 MAYIS KUTLAMALARINA HAZIRLANIYORUZ
- DÜNYADA 1 MAYIS KUTLAMALARI

YAZISI 4. VE 5. SAYFADA

HALKIN KURTULUŞU

Halkın birliği ve mücadelesi, faşist diktatörlüğü baskı ve terörü ile birlikte mezara gömecektir

Faşist diktatörlüğün baskı ve terörü hızlanıyor, yaygınlaşıyor. Faşist tertipler birbirini kovalıyor.

Ama bu görünenin sadece bir yanıdır. Diğer yanda ise; hiç bir saldırı, hiç bir tertip işçi sınıfının ve halk kitlelerinin mücadelesini engelleyemiyor. Aksine, mücadele her geçen gün daha yükseliyor, daha yoğunluk kazanıyor.

Geçen seneki kanlı 1 Mayıs tertip ve saldırısından sonra, bu yıl 1 Mayıs Alanında mutlaka daha fazla işçi ve emekçi "Kahrolsun Faşist Diktatörlük!" diye haykıracak. Daha dün yüzbinlerce işçi, köylü, memur, öğretmen ve genç faşist saldırı ve teröre karşı ayağa kalktı, direniş yaptı. Malatya'da provokasyon sonucu gelişen olaylardan sonra, faşist terör şehirde hâlâ kol gezerken, öldürülen üç devrimcinin cenazesini 7-8 bine varan bir topluluk törenle kaldırdı.

Artan saldırılar, halkın sindiğini, mücadelenin durduğunu değil; aksine yükselen mücadele karşısında faşist diktatörlüğün zayıfladığını ve zayıfladıkça azgınlaştığını gösteriyor.

Olaylar şu gerçekleri ortaya koyuyor:

Faşist diktatörlük, provokasyonlarında, tertiplerinde ve saldırılarında daima halk içindeki çelişkilerden, halk güçlerinin parçalanmışlığından ve bunlardan doğan zayıflıklardan faydalanmaya çalışmaktadır. Onlar, halkın mücadele cephesindeki çatlakların arasına sızmaktadırlar. Saldırılar karşısında sessiz kalındığı ve güçlü bir mücadele ile karşılık verilmediği zaman cüretlerini daha da artırmaktadırlar.

Bunun karşısında ise, provokasyonları engelleyen ve faşist diktatörlüğü gerileten, zayıf düşüren ise halkın birliği, halk güçlerinin birliği ve yükselen mücadelesidir.

Kavranması gereken en büyük gerçek ise şudur: Halk birlik olunmasını ve mücadele edilmesini istiyor.

Halkın ve devrimci güçlerin birleşmesi, bütün anti-faşist, anti-emperyalist güçlerin birliğinin sağlanması ve mücadeleci büyük gücün

Dev. Sa. 7. Sü. 8'de

GERÇEKLERİ SAPTIRMAYA ÇALIŞMAYIN

İçişleri Bakanı Özaydınlı geçen hafta içinde bir açıklama yaparak "gizli örgütlerin saptandığını" söyledi. "Esir Türkleri Kurtarma Ordusu" ve "Türk Yıldırım Komandoları" adlı bu faşist örgütler sonraki günler büyük burjuva basının manşetlerinde iri harflerle çöreklendiler. İçişleri Bakanının açıklaması şöyle: "16 Nisan günü Kahramanmaraş'ta yapılan operasyonda Türk Yıldırım Komandoları ve Esir Türkleri Kurtarma Ordusu adı altında iki illegal örgüt ortaya çıkarılmıştır. Türk Yıldırım Komandoları, Büyük Ülkü Derneğinden ayrılanlar tarafından kurulmuştur". Gazetemiz çok önceleri, 20 Şubat tarihli sayısında "Esir Türkler Kurtuluş Ordusu" adlı faşist çetenin varlığını ortaya koymuştu. Yine gazetemizin 27 Mart'ta yayınlanan sayısında, İçişleri Bakanı'nın henüz "keşfetmediği" "Türkistanlılar İntikam Tugayı" adlı bir başka faşist çetenin eylemleri de açığa çıkarılmıştır. CHP hükümeti, çok önceden bildiği bu örgütleri neden ancak şimdi ilan ediyor?

Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının kiralık kalemleri, bu faşist çetelerden çok anlamlı bir biçimde söz ediyorlar. Yazılanlara bakılırsa katliamların, sabotajların vb. her türden faşist saldırının kaynağı bu gizli örgütlerdir. Onlara

Dev. Sa. 6

Faşist diktatorluğün özel bir cinayet örgütü daha "Türkistanlılar İntikam Tugayı"

"ESİR TÜRKLER KURTULUŞ ORDUSU-ETKO" NEDİR?

Gazetemizin 20 Şubat ve 27 Mart 1978 tarihli sayılarında, İçişleri Bakanının yeni keşfettiği "ETKO" ve henüz keşfedemediği "TİT" adlı iki faşist çetenin varlığını açıklamış; ve bunların ne olduğunu, hangi faaliyetleri yürüttüklerini kamuoyuna açıklanmasını istemiştik. Savcıların ve İçişleri Bakanlığı'nın bize cevabı ise, gazetemizin o sayılarını da toplatmak oldu.

Cesur olun, gerçekleri yazmaktan korkmayın

Son günlerde büyük burjuva basınının demokrat, yurtsever köşe yazarlarının kalemlerinin daha titrek olduğu gözden kaçmıyor. Faşist cinayet çetelerinin patlattığı bombalar, sanki bu yazarlarımızın önlerinde patlıyor ve toz, duman içinde görüş alanları iki adımlık yerle sınırlanıveriyor. Onlar ancak katliamları, sabotajları görüyor ve saldırıya uğrayan yakınları için acı acı yakınıyorlar. Bu görüş açısı da onları neredeyse

Dev. Sa. 6.

CHP hükümeti elindeki belgeleri açıklamalıdır

Teslimiyetçi, reformist CHP hükümetinin tutumu, Kontr-Gerilla, MİT, MHP ve Ülkü Ocaklarını vb. güçlendiriyor. Faşist terörün azgın bir tırmanışa geçmesinde CHP hükümetinin bu tavrının önemli etkisi olmuştur.

Faşist katliamlar, saldırılar, sabotajlar, bombalı provokasyonlar her köşede kol gezerken, kahpe pusularda yüzlerce halk evladı can verirken, CHP'li Başbakan ve bakanlar hiç utanmadan, "demokratik" bir sorumluluk bile duymadan, soyut anarşi edebiyatıyla halkın gözüne kül serpiyorlar. Peki, reformistlerin faşistlerle aynı tonda söyledikleri bu tür "anarşi" nereden kökleniyor, kotarıp ortaya sürenler kimlerdir, buna karşı hangi önlemler alınıyor? Bu soruları CHP sözcüleri "hukukun üstünlüğü..., sabırlı ve özenli olmak..., dikkat etmek ...." vb. sözcük ve fiillerin bol bol kullanıldığı demagojik laf cambazlıklarıyla geçiştiriyorlar.

X X X

Malatya'daki faşist provokas-

Dev. Sa. 7. Sü. 7'de

Milyonlarca emekçi, Malatya katliamının sorumluları arasında olan faşist akıl hocalarının da "ayaklarını" er geç kıracaktır.

TÜRKEŞ VE FAŞİST BORAZANLAR: HALK DÜŞMANI ÖLÜM TELLALLARI

Kimin sesi olduğu herkes tarafından bilinen YANKI Dergisi, son sayılarında, Emniyet Genel Müdürü, eski istihbarat müdürü şunları söyledi: "Doğu'da kürtçülük, sünni-alevi ayrımına dayanan büyük olaylar çıkabilir". Arkasından Malatya halkına karşı faşist yağma ve katliam geldi. Siverek'te halkın can ve malına faşist saldırılar düzenlendi.

Hürriyet gazetesi, Türkeş'in dostu bir faşist doktorun sözlerini yansıtarak "Malatya'da içme suyuna zehir atıldı" başlığını attı. Malatya'da esnafın dükkanlarını yağmalama devam etti. Yoksul halkın oturduğu mahallelere faşistler silahlı saldırıyı sürdürdüler.

Şimdi Türkeş "Kahramanmaraş ve Erzurum'da da yeni olaylar çıkacaktır" diyor. İşte katliamların, soygun ve talanın kaynakları! İşte Malatya'da iş

De. sa. 7. sü. 9'da

Emekçi halkımız faşist yazarların yalanlarını da parça parça edecektir

Faşist katliamların yanı sıra faşist demagoji de giderek artıyor. Tercüman gazetesi 15 Nisan tarihli başyazısında, Malatya halkı üzerindeki faşist terörü gizlemek için şunları yazıyor: "Beklenen oluyor... Kızıl faşistler..." [tam yazılışı belirsiz; satırın sonu okunamıyor]. Egemen sınıfların en güvenilir kalemleri dahi faşist terörü gizlemek için gene "faşist" kelimesinden yararlanıyorlar. Çünkü onlar da biliyorlar ki emekçi halk kitlelerinin ezici çoğunluğu faşist katillerden hesap sorulmasını istemektedir. Tercüman yazarlarının, halkın mücadelesinden korkusu bu "faşist" kelimesinde de iyice belli oluyor. Ancak işe karıştırdıkları "kızıl" ve "anarşi" kelimeleri ile ortalığı nasıl bulandırmak istedikleri açığa çıkıyor. Nitekim 13 Nisan tarihinde "Katil iktidar...Doğan Öz'ün katili hâlâ yakalanmadı" diyen Tercüman yazarları gerçek niyetlerini birçok yerde belli ediyorlar. "100 gün...Hürriyetler kısılacaktır endişesini hissetmeden en sert tedbirler alınmalıdır" (14 Nisan).

Tercüman yazarları Ecevit'i "Faşizmin utancı" (9 Nisan-A.Kabaklı) başlığıyla eleştirme sahte görüntüsü altında kendilerini gizlemeye çalışıyorlar. Onlar her türden yalana başvuruyorlar: "16 Mart'taki bombanın Filistin yapısı olduğu anlaşılmıştır" (3 Nisan, A. Kabaklı). Oysa herkesin bildiği gibi bu bomba, ne yapısı olursa olsun faşist katiller tarafından yurt-

Dev. Sa. 7. Sü. 2'de

İşsizlik, pahalılık, kıtlık: Doğu Avrupa'da kapitalizmin kaçınılmaz sonuçları

Sovyetler Birliği ve uydusu olan Doğu Avrupa ülkelerinde, kapitalizmin yeniden kuruluşunun doğal sonucu olarak ekonomik, siyasi ve toplumsal buhran, halkın omuzlarında bir yüktür. Kruşçev revizyonizmi, Lenin ve Stalin'in şanlı partisinin yönetimini ele geçirdikten sonra üretimde anarşi, rekabet, kâr kanunu gibi kapitalist kanunlar ve kategoriler de beraberinde geldi. Kruşçev, emperyalizmin göklere çıkardığı Rus iktisatçısı Liberman'ın kapitalist teorilerini uyguladı. İşletmeler merkezi planlamadan çıkarıldı. Toplumun ihtiyaçlarını karşılamak ilkesi yerine, kapitalist kâra göre prim dürtüsü ile üretim artırılmaya çalışıldı. Şimdi buhran bütün Doğu Avrupa ülkelerinde kendini göstermektedir. Ana tüketim maddelerinin fiyatları artmakta, pek çok temel tüketim maddesi kıtlığı çekilmektedir. Kârı artırmak için, fabrikaların başındaki yeni bürokrat burjuvazi, çalışmayı (emeği) yoğunlaştırmaktadır. Diğer yandan vergiler artıyor. Batılı emperyalistlere borçlanma ve emperyalist sermaye talanı da hızlanıyor. Toplumsal hayatın her yanında çürümüşlük, ahlaksızlık, burjuva özentisi çöküş belirtileri almış yürümektedir. İktidarda bulunan revizyonist kliklerin bütün çabası buhranın yükünü olduğu gibi emekçi kitlelerin sırtına bindirmek ve emekçilerin artan hoşnutsuzluğunu boğmaktır.

SOVYET SOSYAL-EMPERYALİSTLERİ DOĞU AVRUPA ÜLKELERİNİ YENİ-SÖMÜRGECİLİK YÖNTEMLERİYLE SÖMÜRÜYORLAR

Sovyet revizyonist yöneticileri, tekelci devlet kapitalizminin esas kanunu olan en fazla kâr sağlamak amacıyla Doğu Avrupa ülkelerinin ekonomilerini Comecon aracılığıyla denetimlerine aldılar. Buralarda iktidara getirdikleri revizyonist klikler aracılığıyla, Sovyet sosyal-emperyalizminin buhranının bir bölümünü bu ülke halklarına bindirdiler. Bulgaristan, Macaristan gibi ülkeleri tarım ülkesi olarak belirlediler ve bu ülke halklarının yarattığı tarım ürünlerine çok ucuz fiyatlarla elkoydular. Diğer yandan sanayi mallarını ise dünya piyasasından daha yüksek fiyatlarla bu halklara zorla sattılar.

Örneğin Bulgaristan, Sovyetler Birliği'ne 1,8 milyar ruble borçludur. Bulgar tarım ürünlerinin üçte biri Sovyet pazarlarına gitmektedir. 1977'de Bulgaristan, Sovyet petrolüne eskiye göre ton başına 27 ruble fazla ödedi. Buna karşılık Bulgaristan'ın sattığı meyva, yağ, sigara gibi ürünlerin fiyatlarında hiç artış olmadı. Sovyet sermaye ihracı sonucunda, Sovyet-Bulgar ortak girişim sayısı bini aşmıştır. Elbette Sovyet yeni-sömürgeciliği, uşağı Jivkov'dan çok memnundur. Bulgar revizyonistleri, işçi sınıfı ve diğer emekçiler üzerinde baskı ve sömürüyü yoğunlaştırmaktadır.

Brejnev revizyonistleri, 1965-74 yılları arasında Moğolistan'dan 700 bin büyükbaş hayvan ve 13 milyon koyun gasbettiler. Bu ülke halkını da hayvancılıkla uğraşmaya ve hayvanlarını yok bahasına Sovyetler'e satmaya mecbur ettiler.

Diğer yandan 1968 işgalinden sonra Çekoslovakya'da Meclis, Sovyet işgalcilerinin isteğine göre kaldırılmakta, onların keyfi olunca gene Moskova çarlarının isteğine göre tayin edilmektedir.

ÜRETİMDE DÜŞÜŞ, TÜKETİM MADDELERİNDE KITLIK BÜTÜN REVİZYONİST SİSTEMİ SARMIŞTIR.

Revizyonist basının verilerine göre, Sovyetler Birliği'nde et, süt, yumurta vb. üretiminde düşüş oldu. Örneğin; 76 yılında 75'e göre % 20 daha az et üretildi. 15 milyon ton patates, 13 milyon ton şeker pancarı, 12 milyon litre süt daha az üretildi. Koyun ve sığır sayısı 700 bin baş azaldı. Pravda'nın verilerine göre pazara, gittikçe daha az mal çıkarılmaktadır. Bu, elbette üretimde var olan kapitalist ilişkilerin egemenliğinin bir sonucudur.

Aynı şekilde Bulgaristan'da üretim hızla düşmekte, planlar gerçekleşememektedir. Kitle tüketim mallarında dahi pazarda darlık vardır. Bunu Bulgar revizyonist yetkilileri de itiraf etmektedir. Jivkov, "bazı üretim dallarında güçlüklerimiz var" derken, Ticaret Bakanı Karamanev "bazı bölgelerde et ve yan ürünlerin temini defalarca kesildi" diye itiraflarda bulunmuşlardır. Son üç yıl içinde Bulgaristan'da tarım üretimi en düşük seviyede oldu. 1977 yılı bir evvelki yıla göre tarım üretimi % 7 düştü. Sovyet revizyonistlerinin planları çerçevesinde Bulgaristan'ın ihracatı tarım ve hayvancılığa dayanıyor. Bunun sonucunda son yıllarda ödemeler dengesindeki açık iyice arttı. Resmi fiyat artışları yanı sıra karaborsa da aldı yürüdü.

Tarımın egemen olduğu Polonya'da ise et ancak uzun kuyruklardan sonra bulunabilmektedir. Şeker kişi başına, ayda bir kilo ve karneyle verilmektedir. Toprağın % 63'ü tarımda kullanılan bu ülkenin halkı, karnını doyurmakta güçlük çekmektedir. Milyonlarca sığır, domuz, koyun vardır ama et, deri, yün bulunmaz. Revizyonist Gierek kliği, bunların büyük çoğunluğunu efendisi Brejnev revizyonistlerine göndermektedir. Bu arada Batı Almanya ve ABD de Polonya halkının yiyemediği malların alıcılarıdır. Kapitalist üretimdeki anarşi bu ülkede de egemendir. 76 yılında bir evvelki yıla göre domuz sayısı % 12, sığır % 6 azalmıştır.

Diğer Doğu Avrupa ülkelerinde de tarım üretiminde düşüş vardır. 1976 yılının rakamları 75'in rakamlarıyla karşılaştırıldığında tarım üretimi Macaristan'da % 3, Çekoslavakya'da % 2,7, Doğu Almanya'da % 10 düşmüştür.

Sovyetler Birliği şimdi dünyanın en büyük et ithalatçısı haline gelmiştir. Yalnızca 1974 yılında ithal ettiği et 500 bin tondur. Bunun yanı sıra ekmeklik tahıl, soya fasulyesi, tereyağı, şeker vb. de ithal etmektedir.

Tarım ürünlerinde bu düşüşün temelinde elbette kapitalist üretim ilişkileri yatmaktadır. Sovyetler Birliği'nde özel bahçelerin alanı 3,6 milyar hektara çıktı. 1975 yılında özel mülk sahipleri, et ve sütün % 31'ini, sebzenin % 34'ünü, yumurtanın % 39'unu sağladılar. 1977'de bu yüzdelerde % 1-2 artış oldu. Şu anda resmi Sovyet verilerine göre, toplam tarım üretiminin % 28'i özel mülk sahiplerine aittir. Gıda maddelerinin azalması ve fiyatlarının artması sonucunda elbette bu kapitalist patronlar kâr sağlamaktadır.

ENFLASYON VE FİYAT ARTIŞLARI, KAPİTALİST EKONOMİNİN AYRILMAZ PARÇASIDIR

Bütün kapitalist ekonomilerde olduğu gibi, Sovyetler Birliği ekonomisi de enflasyon ve fiyat artışlarından kurtulamamaktadır. Enflasyon yıllardır ortalama % 8-15 arasında değişmektedir. 1976 yılında ve 77 başında, açıkça ilan edilerek ya da etiket ve model değiştirilerek üç defa fiyatlar artırıldı. 78 başında benzin vb. maddelerin fiyatları artırıldı. Terayağ, süt, yumurta, ekmek, yakıt, giyecek fiyatları zaten durmadan artmaktadır. Yalnızca 1975 ile 1977 arasında et fiyatları % 30, sebze % 23, sanayi ürünleri % 25-30 artmıştır. Bütün bunların sonucunda toplam ekonomik büyüme 1976 yılında son 25 yılın en düşük seviyesine inmiştir.

Polonya'da ortalama işçi ücreti 4 bin zloty'dir. Bir çift iyi ayakkabı bin zloty, normal bir kazak 500 zloty'dir. Hastalanan bir işçi doktor vizitesi için 115 zloty vermiştir. Bu ülkede fiyatlar her yıl ortalama % 8-10 artmaktadır. Son olarak 1 Ocak 1978'de et fiyatları % 100 artırılmıştır.

Macaristan'da ise 1968'den bu yana perakende fiyatlar yılda ortalama % 2 arttı. 1977 başında kahve % 30, konserve % 23, sebze % 17, meyva % 30, diğer gıdalar % 26 arttı.

REVİZYONİST ÜLKELERDEKİ AHLAKSIZLIK VE ÇÜRÜME KAPİTALİZMİN RESTORASYONUNUN SONUCUDUR

Üretimde düşüş, tüketim mallarında darlık, fiyat artışları gibi, işsizlik, suçlarda artış da Doğu Avrupa ülkelerindeki kapitalist restorasyonun bir sonucudur. Kruşçev revizyonistlerinin bu ülke partilerinin başına kendi uşağı burjuva klikleri getirmesinden sonra, ekonomide durgunluk, kapitalist anlamda rekabet, az verimli üretim dallarının ihmali de birlikte gelmiştir. Enflasyon ve fiyat artışları bunun doğal sonucudur. Benzer biçimde işsizlik, asalaklık alabildiğine artmaktadır. Özellikle şehirlerde ve gençler arasında işsiz oranı çok yüksektir. Sovyetler Birliği'nde revizyonist basının kendi sözleriyle, suçlar, uyuşturucu madde alışkanlığı, hippiler, serseriler, alkolizm artmıştır. Öldürme ve serseriliğin % 60'ını gençler yapmaktadır. Bu ülkede 10 bin toplama kampı, akıl hastanesi, hapishane

Dev.Sa.7.Sü.7'de

Panama halkı, Amerikan emperyalizminin boyunduruğunu kıracaktır

Panama Kanalı anlaşması, Amerikan Senatosunda görüşülürken, Panama halkının bu anlaşmaya muhalefeti yükselmektedir. Panama, Orta Amerika'da yer alan küçük bir ülkedir. Kanalın yapıldığı 1903 yılında, Amerikan emperyalistleri o zaman Kolombiya'ya bağlı olan bölgeyi denetimine almak için ayrı bir devlet kurdurdu. Kanalın yapımında binlerce yerli halk can verdi. 1960'larda ise Amerikan emperyalistleri burada ünlü Kontr-Gerilla okulunu kurdular. Kendilerinin uşağı faşist generalleri ve polisleri burada eğittiler.

Panama halkının yükselen mücadelesi karşısında Amerikan emperyalistleri, görüşülen tasarıda bazı hakları tanımak zorunda kaldılar. Kanal gelirlerinden Panama'ya düşen bölüm artırıldı.. Bölgedeki idari işlerden Panama sorumlu olacak. ancak anlaşma, Amerikan emperyalizminin Panama'daki işgalciliğine dokunmuyor. Askeri ve ekonomik bakımdan kanalın kesin kontrolü Amerikan emperyalistlerinde kalıyor.

Anlaşmada yer alan ve kanalın 2000 yılında bütünüyle Panama'ya bırakılacağını belirten göstermelik maddeye, Amerikan tekellerinin bir bölümü karşı çıkıyor. Gerçekte bu madde, Amerikan emperyalizminin Panama halkı üzerindeki sömürgeci, yeni-sömürgeci hegemonyasını 23 yıl daha sağlama bağlamaktadır. Buna rağmen, ABD Senatosunda eklenen bir maddeyle, Amerikan emperyalizmi Panama Kanalının sınırsız "savunma" hakkını kendine tanıyor. Aynı zamanda Amerikan gemilerine geçişte öncelik tanıyor. Bu ek maddelerin de gösterdiği gibi, anlaşma Amerikan emperyalizminin Panama halkına karşı saldırganlığını meşrulaştırmak istemektedir.

Panama halkı bu kölelik anlaşmasına karşı protesto gösterilerini sürdürüyor. Amerikan emperyalistlerinin 1964 yılında katlettiği 21 yurtsever öğrencinin anısına düzenlenen gösteri ve toplantılarda göstericiler, emperyalizme karşı mücadelede kararlı olduklarını belirttiler. Panama şehrinde düzenlenen bir gösteride ise, Amerikan emperyalizminin ekonomik ve siyasi baskıları teşhir edildi. Panama halkının, kanalın denetimini bütünüyle ele geçirene kadar mücadelede kararlı olduğu belirtildi. Daha sonra yapılan yürüyüşte binlerce Panama halkı "Mücadele Sürecek" sloganıyla Amerikan Konsolosluğu'na yürüdü.

Bütün bu gösteriler, anlaşmayı Panama halkı için büyük bir zafer gibi göstermeye çalışan "Üç Dünya" türünden revizyonist teorilerin kesin iflasını göstermektedir. Panama halkının belirttiği gibi, Amerikan emperyalizmi ve onun silahlı birlikleri Kanal Bölgesinden atılmadan zafer sağlanamaz. Panama halkı, bu kölelik anlaşmasına karşı sonuna kadar mücadeleye kararlıdır.

1964 yılında Panama halkı Amerikan emperyalistlerine karşı, süngülerin üzerine yürüdü. Amerikan işgal ordusu 21 yurtsever öğrenciyi katletti. Bu yıl da ocak ayında katliamın yıldönümünde gösteriler düzenlendi.

Emperyalistlerin nükleer denemeleri artıyor

Yeni bir dünya savaşının hazırlıkları içinde, emperyalistler peşpeşe atom silahları denemelerini yoğunlaştırıyorlar. Özellikle iki süper devlet bir yandan "silahsızlanma" "yumuşama" gibi masallarla halkların uyanıklığını köreltmeye çalışırken, diğer yandan var güçle silahlanıyorlar.

Bu silahlanma yarışında Amerikan emperyalistleri ve diğer Batılı emperyalistler, Sovyet-sosyal-emperyalistlerinden geri kalmıyorlar. Nitekim geçenlerde Amerika ve İngiltere, ABD'nin Nevada çölünde ortaklaşa atom denemesi yaptılar. Almanya, Zaire'den kiraladığı topraklarda nükleer denemelerini sürdürüyor. Nihayet, Fransız emperyalistleri, Pasifik Okyanusundaki adalarda, nötron bombası denemesini gerçekleştirdiler. Bütün bunların gösterdiği gibi, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin yanı sıra başta Amerikan emperyalizmi olmak üzere bütün emperyalistler silahlanma yarışında birbirinden geride kalmıyorlar. Onların hepsinin ortak amacı, ezilen halk kitlelerinin milli ve sosyal kurtuluş mücadelelerini bastırmak ve dünyayı paylaşmak üzere yeni bir savaşa hazırlanmaktır.

İngiltere'de faşist çeteler postayla bomba yolluyor

Emperyalizmin buhranı derinleştikçe devlet cihazının faşistleştirilmesinin yanı sıra, tekeller ve devlet tarafından beslenen sivil faşist çeteler de faaliyetlerini artırmaktadırlar. İtalya ve Almanya'dan sonra İngiltere'de de emekçi kitlelerin haklı talepleri karşısına artık besleme faşist çeteler de çıkmaktadır. Kendisine Milli Cephe adını veren bir faşist parti, dünyadaki bütün benzerleri gibi, tekelci kapitalizmin çıkarlarını savunmak için ırkçılık demagojisinden yararlanmaktadır. Bu hareket, İngiliz emperyalizminin ağır buhranının sorumlusu olarak kölelik şartlarında çalışan siyah göçmenleri göstermektedir. Tıpkı Hitler gibi, tıpkı ülkemizde olduğu gibi, "üstün" İngiliz "ırkı" yalanlarıyla, yükselen halk hareketi karşısında güç toplamaya çalışmaktadır.

Eski savaş artığı faşistler birçok örgüt kurmuşlardır. Bunlar, emperyalizm tarafından işçi sınıfı ve emekçilerin talepleri karşısına çıkarılmak üzere beslenmektedir. Bunlardan biri olan 88. Kolon adlı faşist örgüt, işçi hareketini baltalamak üzere sendika binalarına bomba göndermektedir. CİA uşağı Kontr-Gerillanın yaptığı gibi bu örgüt de geçenlerde bir sendika binasına paket içinde bomba göndermiştir. Ülkemizdeki faşistlerden farklı olarak, 88. Kolon denilen İngiliz faşist hareketi bu paketi kendisinin gönderdiğini açıkça ilan ederek, emekçilere gözdağı vermeyi hesaplamıştır.

İngiltere proletaryası ve emekçi kitlelerinin mücadelesi, tekelci kapitalizmin sadık köpeği faşist çeteleri de yerle bir edecektir.

Hindistan'da demiryolu işçileri, Yeni Delhi hükümetinin halk düşmanı siyasetine karşı grev ve gösterilerle mücadeleyi sürdürüyorlar.

Hindistan halkının mücadelesi büyüyor

Hindistan'da egemen sınıfların uyguladığı sömürü ve zulüm karşısında halk kitlelerinin mücadelesi yükseliyor. Hindistan'ın çeşitli bölgelerinde onbinlerce emekçi gösteriler yapmış ve Yeni Delhi Hükümetinin halk düşmanı siyasetini protesto etmişlerdir. Haydarabad ve Sekundarat şehirlerinde göstericilere ateş açan polis 9 emekçiyi öldürmüştür. Bunun üzerine, baskı ve zulme karşı nefretle dolu olan kitleler polis merkezleri ve hükümet binalarını yakmışlardır.

Birçok köylük bölgede, egemen sınıfların sömürüyü yoğunlaştırmalarını protesto eden köylülerle polis arasında çatışmalar olmuştur. Pradeş eyaletindeki gösterilerde polis 13 kişiyi öldürmüştür. Marduray eyaletinde de 3000 köylü yüksek vergileri protesto etmek için yürüyüş yapmıştır. Polisin ateşi sonucunda 5 köylünün ölmesi üzerine, köylüler polis merkezlerine hücum etmiştir.

Hindistan'da halk düşmanı Desai Hükümeti yönetimdedir. Bu hükümet, bir yandan komprador burjuvazi ve toprak ağalarının halk üzerindeki sömürüyü yoğunlaştırma aracı olurken, diğer yandan Hindistan'ın zenginliklerini yağmalayan bütün emperyalistlerin sermayesine kapıyı açmıştır. Hindistan proletaryasının önderliğindeki Hindistan halkı, sömürü ve baskı düzenini yıkacaktır.

KUZEY İRLANDA YURTSEVERLERİ, İngiliz işgalci kuvvetlerine karşı silahlı eylemlerini sürdürüyorlar. Yurtseverlerin açtıkları ateş sonucunda Derry civarında bir İngiliz devriyesi geri çekilmek zorunda kalmıştır. Yurtsever kuvvetler, sömürgeci kuvvetlerin bir askeri merkezine saldırmış ve üç işgalci asker ile bir polisi yaralamışlardır.

İSPANYADAKİ MONARŞİST-FAŞİST REJİME KARŞI yüz bini aşkın işçi grevdedir. Asturyas Bölgesindeki bütün ulaşım işçileri, 25 bin madenci, Mursiye Şantiyesinde 18 bin işçi grevdedir. 25 bin tekstil işçisinin ülke çapındaki grevi sürmektedir. Gemi inşa işçilerinin grevi ise 43 gündür sürmektedir. Grevci işçiler, sık sık gösteriler düzenlemektedirler. Barselona'da düzenlenen gösteride grevci işçiler faşist polisin saldırısı karşısında kararlılıkla direnmişlerdir.

FİLİSTİNLİ YURTSEVERLER, İsrail saldırganlarına kararlı direnişleriyle acı bir yenilgi tattırırken, Lübnan gericiliğinin merkezi Falanjist Parti'nin paralı askerleri Güney Lübnan'da Filistin kamplarına saldırılara yeniden giriştiler. Lübnan halkıyla omuz omuza, siyonist saldırgana karşı savaşan Filistinli yurtseverler, falanjist saldırganlara da kararlılıkla direnmektedir.

Marksist - Leninist hareket bütün dünyada büyüyor ve güçleniyor

Yunanistan Komünist Partisi M-L, Uluslararası Marksist-Leninist hareketin pekiştirilmesini kutluyor

Yunanistan KP/ML, "Proletariake Semaia" gazetesinde yayınlanan bir makalede, Marksizm-Leninizmin ve proleter enternasyonalizminin ilkelerinin savunulması için yürütülen mücadelede uluslararası Marksist-Leninist hareketin pekiştirilmesini kutlamaktadır:

"1977 yılında, Marksist Leninist parti ve örgütler arasındaki bağlar daha da sağlamlaşmıştır. Bu yıl, uluslararası Marksist-Leninist hareketin önemli gelişmeler kaydettiği bir yıl olmuş ve bu hareketin birliğinin sağlanması ve sağlamlaştırılması için önemli adımlar atılmıştır. Dünya çapındaki çelişkiler, bugün proleter devriminin teori ve pratiği açısından birbirine taban tabana zıt iki karşıt çizgi, iki karşıt görüş tarafından da kabul edilmektedir. Her iki görüşün de getirdiği iki süper devlet, ABD ve Sovyetler Birliği'nin, dünya halklarının baş düşmanı olduğu tezi, ilk bakışta ortak bir tez gibi görünmektedir. İlk bakışta diyoruz, çünkü akımlardan biri, gerçi her iki süper devletin de baş düşman olduğundan söz ediyor, ama pratikte yalnızca Sovyetler Birliği'ni baş düşman görüyor.

Temelinde karşıt çizgiler yatan farklı görüşlerde belirleyici olan, her iki süper devlete nasıl karşı çıkılması gerektiğidir. Dünya halkları, ya her iki süper devlete de kararlılıkla karşı çıkmalı ya da birine karşı mücadele etmek için diğerine dayanmalıdır. Halklar, her iki süper devlete karşı mücadele ederken ya sınıf mücadelesini yaygınlaştırıp pekiştirmeli, böylece esas olarak kendi güçlerine güvenmeli, ya da kendi burjuvazisini desteklemeli, onunla ittifak kurmalı ve sınıf mücadelesini boğmalıdır. Bu, proleter devriminin stratejisi ve özü ile ilgili bir sorundur. Ya mücadele ya da teslimiyet. Sorun özünde budur.

Marksist-Leninist hareketin gelişme yolunun önüne dikilen emperyalizm, sosyal-emperyalizm, her türden gericilik ve revizyonizm engellerinden sonra şimdi de ortaya yeni bir engel, sözde "Üç Dünya Teorisi" çıkmaktadır. Bugünkü koşullarda ve özellikle "Avrupa Komünizmi" partilerinin, Sovyet yanlısı vb. partilerin varlığı koşullarında, Marksist-Leninist hareketin birliği, tüm gerçek militan güçlerin birleştirilmesinin eksenini oluşturmaktadır.

Pek yakın geçmişin örnekleriyle doğrulanmış ve kesinleşmiş olan şudur ki: Bir parti, diğer bir parti tarafından, bu parti ne kadar büyük olursa olsun, devrimci olarak tanınmakla, yalnızca bu nedenle devrimci olamaz. Kitlelerle olan bağı, o partinin tasvip edilip edilmediğinin esas belirtisidir. Devrimci bir parti olarak varlığı ve gücü sadece ve sadece buradan gelebilir. Devrimci bir parti, objektif durumu ne kadar doğru değerlendirirse, bu konuda o kadar doğru hareket edebilir.

Bir çizginin kabul edilmesinin temeli, bu çizginin belli bir ülke veya belli bir parti tarafından desteklenmesi değil, Marksizm-Leninizmin ilkeleri olmalıdır. Bir çizginin kabul edilmesi, dünya devriminin ortak tez ve taslaklarının bir sonucu olmalı ve Marksizm-Leninizmin ve proleter enternasyonalizminin ilkelerine dayanmalıdır. YKP/ML, Marksizm-Leninizmin ilkelerine sadık kalan her partiyi kararlı bir biçimde desteklemiştir ve desteklemektedir. Marksizm-Leninizmi inkar eden her partiyle mücadele etmiştir ve etmektedir.

1977 yılında Marksist-Leninist hareketin birliği için önemli adımlar atılmıştır. Bu çabalar Avrupa'da ifadesini somut sonuçlarda bulmuştur. Almanya, Yunanistan ve Portekiz'deki gibi enternasyonalist mitingler Marksist-Leninist partilere, durumlarını daha iyi tanıma ve tecrübelerini birbirlerine aktarma olanağı yaratmaktadır. Bilhassa beş Avrupa Marksist-Leninist partisinin ortak açıklaması, Avrupa halklarının mücadelesinin önemli bir belgesini oluşturmakta ve geniş halk kitlelerine, Marksizm-Leninizmin ve proleter enternasyonalizminin ilkelerine kararlı bir şekilde dayanmakla, Marksist-Leninist partilerin birliğinin pekiştiğini göstermektedir.

Çeşitli ülkelerdeki partilerin ve bu partiler arasındaki kardeşçe ilişkilerin pekişmesi ve gelişmesi, 1978 yılı için iyimser perspektiflere yol açmaktadır."

Toplu sözleşmeler yaklaşıyor: İşçi sınıfı, ücretlerin sınırlandırılmasına izin vermeyecektir

Türk-İş üyesi 650 bin işçi toplu sözleşme yapacak. Patronlar kârlarına kâr katmak istiyorlar. İşçi sınıfı, artan fiyatlar karşısında ücretlerin dondurulmasına izin vermeyecektir.

1978 yılı içinde yalnızca Türk-İş içinde 650 bin işçi toplu sözleşme görüşmelerine katılacaktır. Bu nedenle, komprador burjuvazi ücret artışlarını sınırlandırma talebini ısrarla ortaya sürmektedir. Türkiye İşverenler Sendikası Konfederasyonu (TİSK) toplantısında da bu istek tekrarlandı. Diğer yandan özellikle Günaydın Gazetesi, komprador burjuvazinin çıkarları doğrultusunda işçi ücretlerini yükselmiş gibi göstermek için yayınlarını yoğunlaştırmaktadır.

Oysa gerçekte, işçilerin ücretleri genel olarak gerilemiş bulunmaktadır. Özellikle 76 sonu ve 77 yılı boyunca fiyat artış hızı çok yüksek oldu. Bunun sonucunda işçilerin 1976 yılında yapılan toplu sözleşmelerde aldıkları ücret artışları çok az kaldı. Ücretlerdeki artışlar fiyat artışlarının gerisinde kaldı. Emperyalizm ve egemen sınıflar, böylelikle buhranın yükünü işçilere bindirdiler.

Egemen sınıfların başvurduğu bir diğer yalan da ücret artışlarının fiyatlardaki artışı yarattığıdır. Oysa üretim maliyetinde işçi ücreti % 10-15 tutmaktadır. Malların satış fiyatında ise bu % 10'un altındadır. Dolayısıyla işçi ücretlerinin artışı, fiyatları % 5 ve daha düşük oranda etkileyebilir. Gerçekte işçiler artan fiyatlar karşısında asgari geçim düzeyini koruyabilmek için ücret artışı talep ediyorlar. Çoğunlukla bu ücret artışı, fiyat artışlarını karşılayamıyor. Örneğin 1977 yılında yüzbinlerce işçinin gerçek ücreti, % 10 ve daha fazla düşmüştür.

Ücretlerin fazlalığından yakınan Narinler, Sabancılar zarar mı ediyorlar? Gerçekler bunun tam tersini gösteriyor. Emperyalistler ve komprador burjuvazi artık buhran dönemlerinde dahi fiyatları düşürmüyorlar. Tekelci komprador kapitalizm, en fazla kâr peşinde koşuyor. Ağır ekonomik buhranın zirvesinde daha fazla kâr istemekten vazgeçmiyor. Nitekim 1977 yılında 24 tekelci şirketin kârı % 120'den fazla arttı. İşçi ücretlerini yüksek gibi göstermeye çalışan Günaydın Gazetesi ise toplu sözleşme sırasında sendikalaşmak isteyen bütün gazete emekçilerini işten atmakla ünlüdür.

Komprador burjuvazinin kârları artıyor. Gerçek işçi ücretleri düşüyor. Ancak emperyalizmin buhranını da emekçi halka bindirmek isteyen egemen sınıflar hâlâ işçi ücretlerinin yüksekliğinden sahtekarca sözediyorlar. Egemen sınıflar şimdi Ecevit hükümeti aracılığıyla işçi ücretlerinin artışını engellemeye çalışıyorlar. Nitekim Halil Tunç'la görüşen Ecevit, işçi sınıfını fedakarlığa çağırdı. Halil Tunç da, faşist sendika ağası yüzüyle işçilerin bu fedakarlığın bilincine(!) vardıklarını belirtti. Her alanda olduğu gibi reformist CHP hükümeti, burada da egemen sınıfların halk düşmanı siyaseti yolunda yürüyor. Halil Tunç da bir defa daha işçi sınıfını, komprador burjuvaziye satmanın hazırlığını yapıyor.

İşçi ücretlerinin üst sınırının belirlenmesi talebi, işçilerin birkaç dilim ekmeğine uzanmış bir soyguncu elidir. Emperyalizmin buhranını işçilere yüklemek için atılan adımların sonuncusudur. Komprador burjuvazinin azami kâr sağlamak için, fiyat artışlarının ağırlığı altında işçileri ezmek için kullandığı bir sömürü ve baskı aracıdır. Ecevit hükümeti bunu, sendika ağaları aracılığıyla işçilere zorla kabul ettirmeye çalışmaktadır.

İşçi sınıfı, reformizm ve sendika ağalığı engellerini aşacak ve emperyalizmin, komprador burjuvazinin ücret artışlarını sınırlamasına izin vermeyecektir.

Faşist saldırganlar fabrikalardan atılmalıdır

Tüm faşist devlet kurumlarının yanı sıra birçok fabrikanın da MHP ve Ülkü Ocaklı faşist saldırganlar tarafından işgali 2. MC hükümeti döneminde tamamlanmıştır. Özellikle Kamu İktisadi Kuruluşlarına ait fabrikalarda yuvalanan sivil faşist çeteler, bulundukları yerleri birer saldırı üssü haline getirmişler, işçilere karşı cinayet, ırza geçme vb. her türlü insanlık dışı suç işlemişlerdir. Bugün bu durum değişmediği gibi, faşist çetelerin saldırıları daha da yoğunluk kazanmıştır.

Faşist diktatörlük, işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin yükselen muhalefetini, boyutlanan mücadelesini bastırmak, yılgınlık salmak için, fabrikaların faşist saldırganların işgalinde kalmasına, büyük önem vermektedir. Öte yandan işçiler arasından yandaşlar kazanarak, işçi sınıfı içinde taban yaratma çabası da onun bu konuda azgın faaliyetler yürütmesine neden olmaktadır. Faşist zorbaların yönetiminde bulunan MİSK, işçileri örgütleme maskesi ardına gizlenerek, işçilere saldırmakta, zorla üye olmaya zorlamakta, haraç almaktadır. MİSK, işçi sendikaları konfederasyonu değil, işyerlerine doldurulan faşist çetelerin her türlü iğrenç yöntemle gerçekleştirdikleri saldırılarını planladıkları bir üstür. "Üye ödentisi" olarak işçilerden alınan haraçlar MİSK kasalarından faşist çetelere akmaktadır.

Faşist katil sürülerinin yuvalandığı fabrika ve diğer işyerlerinde, zorbalığın hedefleri işçiler ve işyeri duvarlarıyla sınırlanmamakta, çevreyi, emekçi kitlelerin oturduğu semtleri de kapsamaktadır. Bugüne kadar Tariş, Aliağa Rafinerisi, Seydişehir Aliminyum Tesisleri, Ankara Bira Fabrikası vb. işyerlerinde meydana gelen olaylar, bunun en açık göstergesidir.

Faşist katil sürüleri gözüdönmüş bir vahşetle sürdürdükleri kitle kıyımlarında kullandıkları bombaları, "çalıştıkları" fabrikalar ve türlü devlet kurumlarında yapmaktadırlar. Malatya olayları dolayısıyla, Nükleer Araştırma Merkezinin uzun süredir bir "bomba yapım üssü" olarak faşistlerce kullanıldığı gerçeği, artık saklanamaz biçimde açığa çıkmıştır. Oysa daha böyle birçok kurum ve fabrikada faşist çeteler bomba yapımını sürdürmektedirler. Makina Kimya Endüstrisi Kurumuna bağlı Kırıkkale Silah Fabrikalarının faşistlerin yararlandığı en önemli cephanelikler arasında olduğunu bugün herkes bilmektedir.

CHP reformistleri işbaşına gelmeden önce, fabrikaların ve tüm üretim birimlerinin faşist zorbalardan temizleneceğini ilan etmişlerdi. Oysa buralarda faşist işgal ve zorbalık her zamankinden daha azgın olarak sürmektedir. CHP hükümetinin faşist diktatörlüğün, faşist çetelerinin azgın saldırıları karşısında acizliği, onun elini kolunu bağlamaktadır. Bütün vaatleri yalan dolu balonlar gibidir ve ard arda sönmektedir.

Tüm kamu ve özel sektör fabrikalarında, atölyelerde çalışan işçiler, faşist saldırganların atılmasını, bunlardan hesap sorulmasını, MİSK'in kapatılmasını istiyorlar. Onlar, bu haklı isteklerini gerçekleştirmek, işyerlerinde bir tek faşist zorba bırakmamakta kararlıdırlar.

FAŞİST SALDIRGANLAR, FABRİKALARDAN ATILMALI, HESAP SORULMALIDIR !

İzmir Pamuk Mensucatta işten çıkarmalar arttı

İzmir Pamuk Mensucatı (İPM) Fabrikasında 1500 işçi çalışmaktadır. Patron, Avrupalı emperyalistlerin uşağı bir komprador burjuvadır. Aynı patron, İzmir Basma Fabrikasının ve büyük bir çiftliğin de mülkiyetine sahiptir. O, çiftliğindeki atları bal ile beslerken, fabrikadaki işçiler pırasa, kapuska gibi yemekler yiyebilmektedir.

İPM, Türkiye'nin 67. büyük firmasıdır. 1976 yılında yüzmilyonlarca kâr sağladığı halde, zarar göstererek hiç vergi vermemiştir. Oysa işçilerin çoğunluğu asgari ücretle çalışmaktadır. Günde net 70 lira ile 1 kilo et dahi satın alınamaz.

Geçmişte, İPM işçileri Türk-İş'e bağlı Teksif Sendikasından ayrılarak DİSK'e bağlı Tekstil Sendikasına geçmek için mücadele ettiler. Bu mücadele amacına ulaşamadı. Ancak işçiler, Tekstil yöneticilerinin de Teksif yöneticileri gibi sendika ağaları olduğunu anladılar.

Şimdiye kadar imzalanan toplu sözleşmelerde işçinin fikri hiç bir zaman sorulmamıştır. Son toplu sözleşme de işçiden gizli imzalanmıştır. Sendika içi demokrasi diye bir şey yoktur. Toplu sözleşme metni ve sendika tüzüğü, işçilere verilmemektedir. Sendika ağaları, temsilcileri kendileri tayin ederler. Bunların büyük çoğunluğu, işçilerin istedikleri kişiler değildir. Sendika ağaları fabrikaya çok seyrek uğrarlar. Bunlar işçi sınıfından kopmuş ve sendika aidatları, patron parası ile lüks içinde yaşayan kişilerdir.

Patron sürekli işçi çıkarmaktadır. Sendika ağaları ise kendilerine karşı çıkan devrimci işçileri patrona ihbar ederek, ona yardımcı oluyorlar. Son iki ay içinde 40'dan fazla işçi işten atıldı.

Teksif Sendikasının şube kongresi yaklaşmaktadır. Devrimci işçiler bu kongrede "İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE" sloganını hayata geçirmek için çalışıyorlar. Sendika ağalarının devrilmesi, iş güvenliği, ücret artışı için mücadelede ve genel olarak sömürü ve baskıya karşı mücadelede ileri bir adım olacaktır.

Araban'da TÖB-DER Şubesi açılmasına izin verilmelidir

Gaziantep'e bağlı Araban ilçesindeki yurtsever devrimci öğretmenler iki yıldan bu yana, örgütlenme çalışmaları yürütmektedirler. Bunun bir parçası olarak da TÖB-DER Araban Şubesini açmak için harekete geçmişlerdir.

Bunun için Araban'lı öğretmenler bir toplantı düzenleyerek TÖB-DER şubesini açmaya ve geçici bir yönetim kurulu oluşturarak TÖB-DER Genel Merkezine başvurmaya karar verdiler. Hazırlanan başvuru belgesi TÖB-DER Genel Merkezine gönderilmiştir.

TÖB-DER Genel Merkezi de geçici yönetim kurulunda yer alan arkadaşların durumlarının incelenmesi ve listenin onaylanması için Adana Bölge Temsilcisi Ahmet Melek'i görevlendirdi.

Adana Bölge Temsilcisi Ahmet Melek, Araban'a gelmeye cesaret edemediği için Gaziantep'e gelerek geçici yönetim kurulu listesinde yer alan arkadaşlar için "soruşturma" yapmış ve "bunlar maocudur" diyerek TÖB-DER Genel Merkezine bu listenin onaylanmaması gerektiği konusunda rapor vermiştir.

TÖB-DER Genel Merkezi de geçici yönetim kurulu listesini onaylamadığı için Araban TÖB-DER Şubesinin açılması mümkün olmamıştır.

Dün 20 TÖB-DER Şubesinin yönetim kurulları - nın "işten el çektirilmesi", yüzlerce öğretmenin örgütten ihraç edilmesi öğretmenler üzerinde uygulanan çeşitli baskılar, bugün de yeni TÖB-DER Şubelerinin açılmasını çeşitli bahanelerle engellemeye çalışması... İşte TÖB-DER Genel Merkezine çöreklenmiş sosyal-faşistlerin yürütebildiği tek faaliyet.

TÖB-DER Genel Merkezine çöreklenmiş sosyal-faşistler bu tip yollarla öğretmen kitlelerinin örgütlenerek tek bir yumruk haline gelmesinin önüne geçmeye çalışmaktadırlar.

Onlar bugün öğretmen mücadelesinin önüne set çekmeye, CHP hükümeti ile pazarlıklar yaparak öğretmenlerin grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkı uğruna yürüttüğü mücadeleyi satmaya hazırlanmaktadırlar.

Fakat bunların hepsi boşuna. Öğretmenlerin yükselen mücadelesi bugün TÖB-DER Genel Merkezine çöreklenmiş sosyal-faşistlerin saltanatına daha fazla izin vermeyecektir.

TÖB-DER Varto Şube seçimini yurtsever devrimci öğretmen grubu kazandı

Varto TÖB-DER Şubesi yıllık kongresinde seçimleri Yurtsever Devrimci Öğretmen grubu kazandı. Nisan 1977'den bu yana yönetimde olan Yurtsever Devrimci Öğretmenler, revizyonist Genel Merkeze karşı devrimci muhalefet, şubede demokrasi ilkeleri temelinde 1978 seçimlerine kadar geldiler.

Kongrede divan başkanlığını Kurtuluş ve Rızgari taraftarı öğretmenler kazandı. Yurtsever Devrimci Öğretmenler divana verdikleri önergede "revizyonist genel merkezin yaptığı ihraçların geri alınması için kongrenin karar alıp iletmesi"ni istediler. Kurtuluş taraftarları bu önergeyi engellemeye çalıştılar ama başaramadılar. Daha sonra da geçen yılkı seçimlerden önce Yurtsever Devrimci Öğretmenlerin sosyal-demokratlarla ulus inkarı temelinde anlaştığı yalanını ortaya attılar. Bu gibi yalanları kongre çoğunluğu iflas ettirdi.

Sert tartışmalara sahne olan kongre sırasında Yurtsever Devrimci Öğretmenler yapıcı tavır takındılar. Sonuçta "örgüt içi demokrasi" ve "grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı" taleplerini savunan Yurtsever Devrimci Öğretmen grubu seçimi kazandı.

Ankara Belediyesinde memurlar üzerindeki baskılar son bulmalıdır

Ankara Belediyesinde Ali Dinçer'in başkanlığa gelmesiyle birlikte 21 işçi ve memur işten atıldı. Yüzlerce işçi ve memur sürgüne uğradı, kıyıldı. İşyerinde özel olarak zabıta, polis, bekçi gibi kişiler başkanlık emriyle hafiyelik yapıyorlar. Çalışanların davranışlarını gözetliyor, yayınlanan genelgelerle devrimci yayın organlarının okunması yasaklanıyor, dolaplar kırılarak açılıp aranıyor.

Bütün bunlara karşı, devrimciler bildiri, pul ve sözlü propaganda ile mücadeleyi sürdürüyorlar. Ancak Devrimci Yol ve Kurtuluş taraftarı memurlar, yurtsever, devrimci unsurların ittifak önerilerini geri çevirdiler. 20 Mart direnişinde kendilerinin dışında hiç bir siyasete propaganda ve ajitasyon faaliyetinde serbestlik tanımayacaklarını belirttiler. Bu, devrimci güçlerin mücadelesini zaafa uğratan bir tutumdur.

Ankara Belediyesinde çalışan yurtsever, devrimci memurlar, Belediyedeki baskı ve zulme karşı kararlı mücadeleyi azimle sürdüreceklerdir.

TÜS-DER Kütahya Şubesi seçimlerini yurtsever devrimciler ve demokratlar kazandı

TÜS-DER Kütahya Şubesinin Genel Kurulu 1 Nisan 1978 tarihinde yapıldı. Seçimleri yurtsever ve demokrat sağlık emekçilerinin oluşturduğu liste açık bir farkla kazandı.

Yurtsever ve demokrat sağlık emekçileri uzun bir zamandan beri tabanda bir çalışma yapıyorlar ve yönetimde olan bürokratlara karşı bir muhalefet geliştiriyorlardı. Eski yönetim, genel merkezin başına çöreklenmis bulunan sosyal-faşistlerin kuyrukçuluğunu yapıyor, sağlık emekçilerinin mücadelesinin önüne set çekmeye çalışıyordu.

Uzun bir süreden beri şube Yönetim Kurulunca hazırlanan seminerler Genel Merkezce engellendi. Genel Merkez seminerleri kendi gönderecekleri temsilciler aracılığıyla verdireceklerini bildirdikleri halde bir yıl boyunca tek bir seminerci dahi göndermediler.

Kongrenin başlamasından sonra yapılan divan seçimlerini Yurtsever Devrimciler kazandı.

Divan seçimlerinin sonuçlanmasından sonra Yönetim Kurulu Başkanı bir konuşma yaptı. Daha sonra söz alan Genel Merkez yanlısı Bölge Temsilcisi, konuşması sırasında bol bol sosyal-faşist demagoji yaptı ve yalanlar sıraladı.

Bunun arkasından söz alan bir yurtsever devrimci arkadaş TÜS-DER Genel Merkezine çöreklenmiş sosyal-faşistlerin teşhirini yapmaya başlayınca, Genel Merkez yanlısı temsilci, bu konuşmaya "genel merkezin şube genel kurullarında eleştirilemeyeceğini" söyleyerek itiraz etti. Bunun üzerine kongreye katılan üyelerin büyük bir çoğunluğu bu itirazı reddettiler.

Denetleme kurulu raporunun okunmasından ve aklanmasından sonra yapılan seçimleri yurtsever devrimci ve demokratların oluşturduğu liste kazandı.

Yurtsever, devrimci, demokrat mühendislere ÇAĞRI

TMMOB Genel Kurulu 13-14 Mayısta yapılacaktır. Bunun için 13 Mayıs Cumartesi günü saat 14.00'te TMMOB Salonunda çeşitli sorunlarımızı görüşmek üzere bir toplantı düzenlenmiştir.

TMMOB Genel Kuruluna delege olsun veya olmasın bütün yurtsever, devrimci, demokrat mühendis ve mimarlar, üniversite ve akademilerin mühendislik bölümü son sınıf öğrencileri toplantıya çağrılıdır.

Toplantıya katılacak arkadaşlar 13 Mayıs günü saat 10.00'da Konur Sokak No:4- Yenişehir/Ankara adresinde bulunan TMMOB Lokalinde hazır bulunmalıdırlar.

YURTSEVER DEVRİMCİ MÜHENDİS VE MİMARLAR

12 Mart'ın hesabı bir bir sorulacaktır

12 MART HÜKÜMLÜLERİNE ÖZGÜRLÜK!

6 Mayıs 1972'de faşist diktatörlüğe karşı kararlı bir direnişin sembolü olan üç yoldaşımızı, Hüseyin İnan, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan'ı alçakça katleden, 12 Mart'ın eli kanlı katilleri, karanlık güçleri bugün hâlâ işbaşındalar.

12 Mart döneminde yarı—askeri bir biçim alan faşist diktatörlük, o zamandan beri işçi sınıfının ve halk kitlelerinin yükselen mücadelesiyle geriletildi. Ancak o, bu mücadele karşısında geriledikçe daha da azgınlaştı, daha da saldırgan bir hale geldi.

Faşist diktatörlüğün bugünkü koltuk değneği CHP hükümeti, seçimler sırasında "12 Mart'ın hesabının sorulması", "Kontr-Gerilla, MİT vb. karanlık güçlerin dağıtılması", "12 Mart'ın işkenceci ve katillerinden hesap sorulması" vb. halkın en temel taleplerini sömürerek işbaşına geldi. Ancak sınıf tabiatı dolayısıyla faşizm karşısında acizdi. Faşizmle uzlaştı, geçmişe kendine göre "sünger çekti", faşist diktatörlüğün desteklenmesi görevini üstlendi. Halka verdiği vaatlere sırtını döndü. Bu durum işkenceci ve katilleri daha da azgınlaştırdı.

Bugün hakim sınıflar buhranın yükünü emekçi halk kitlelerinin sırtına vurabilmek ve halkın en ufak hareketini engellemek çabasındalar. 12 Mart'ın eli kanlı katilleri işbaşındadırlar. Provakasyonlar birbirini kovalıyor, halka saldırılar düzenleniyor; devrimciler, demokratlar, yurtseverler ve ilericiler katlediliyor. Hakim sınıflar, işçi sınıfı ve emekçi halkın kanı pahasına yürüttüğü mücadelelerle koparıp aldığı mevzileri geri almaya çabalıyor.

Onlar bir yandan CHP hükümeti ile işlerini halletmeye çalışırken bir yandan da yeni 12 Martları ha-

De.sa.7.sü.1'de

DİSK yönetiminin anti-demokratik kararı bütün yurt çapında protesto ediliyor

Yaşasın 1 Mayıs Yaşasın proletarya enternasyonalizmi

1 Mayıs, bütün dünya işçilerinin bugünkü köhnemiş sömürü ve zulüm düzenini yerle bir etmek için, sosyalist bir toplum düzeni için, bütün dünyada sınıfsız ve sömürüsüz bir gelecek için mücadelede sağlam ve kardeşçe bir birlik oluşturmalarını kutladıkları gündür. Proletarya enternasyonalizmi bayrağını yükselttikleri, birlik ve dayanışmalarını vurguladıkları ve bütün dünyadaki eylemleri ile bir kere daha ortaya koydukları gündür.

Sosyalizm ile kapitalizm arasındaki uzlaşmaz mücadelede ifadesini bulan iki ayrı dünyanın mevcut olduğu günümüzde, bütün dünyada iki cephe karşı karşıya duruyor: Bir yanda emperyalist—revizyonist uluslararası burjuvazi, komprador—feodal gericilik ve onların yardakçılarının oluşturduğu dünya karşı-devrim cephesi; diğer yanda dünya işçi sınıfı, halklar, ezilen milletler ve onların hüküm sürdüğü ülkelerden oluşan dünya devrim cephesi.

Milliyetçilik, şovenizm ve her türden milli bencillik, sınıf bilinçli işçiye yabancıdır. Bunlar işçi sınıfının değil, burjuvazinin ideolojisi ve sınıf tavrıdır. Bütün bunlar karşısında, sınıf yakınlığını öne çıkaran ve buna göre hareket eden işçi sınıfı, kendi denenmiş bayrağına, proletarya enternasyonalizmine sahiptir.

İşçi sınıfının, toplumsal gelişmenin objektif koşulları tarafından tayin edilen tartışılmaz devrimci niteliği, sınıf çıkarları, özlemleri ve tarihsel görevi dünyanın her yerinde bir ve aynıdır. Bu özlemler ve tarihsel görev, sınıfsız toplum ve onun idealleri tarafından simgelenmektedir. Bu tarihsel görevin yerine getirilmesinde ve özlemlerinin gerçekleştirilmesinde proletaryanın bütün dünyadaki düşmanı bir ve aynıdır. İşte proletarya enternasyonalizminin temelini oluşturan da bunlardır.

Proletarya enternasyonalizmi, bugünkü köhnemiş kapitalist dünyayı şiddet yoluyla devirmek, emperyalist burjuvazinin ve hakim sınıfların egemenliğini temellerine kadar yerle bir etmek ve insanlığın malı olan her şeyin ve özellikle üretim araçlarının efendileri olmak üzere; özel olarak her ülkedeki proletaryanın ve genel olarak da bütün dünya proleterlerinin düşünce ve eylem birliğidir.

Devrimci proletarya dünyanın bütün ülkelerinde, kendi sınıf ideolojisi olan Marksizm-Leninizmi te

De.sa.7.sü.4'de

1 Mayıs bir mücadele günüdür

1 Mayıs, 1890 yılından bu yana işçi sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olarak kutlanmaktadır. Birçok ülkede işçi sınıfı ve bütün halk burjuvaziye karşı verdiği dişe diş bir mücadele sonucunda 1 Mayıs'ı yasal olarak kutlamaktadır. Türkiye'nin de içinde bulunduğu bir çok ülkede ise 1 Mayıs "işçi bayramı" olarak her yıl fiilen kutlanmaktadır.

Fakat 1 Mayıs kutlamalarının muhtevası ve sınıf içeriği, kutlamalara önderlik eden siyasi akımların sınıf konumuna ve ideolojisine göre değişmektedir. Sorun şudur: Ya 1 Mayıs'ı işçi sınıfının düzgün sıralar halinde yürüdüğü bir resmi geçite dönüştürmek, işçi sınıfının eylemini burjuvazinin çizdiği sınırların içerisine hapsetmek, burjuva yasallığının karşısında kayıtsız şartsız boyun eğmek, veya burjuvazinin çeşitli saldırıları karşısında geri çekilerek 1 Mayıs'ı kırlarda protestosuz ve dağınık bir biçimde gevezelik yaparak ve şarkı söyleyerek kutlamak; ya da 1 Mayıs'ı işçi sınıfını ve bütün halkı devrim yoluna seferber etmenin bir adımı olarak ele alarak, bugünü daha iyi yaşama ve çalışma koşulları ve devrim için çeşitli direniş ve kitle gösterileri ile kutlamak.

Kuşkusuz birinci tavır revizyonistlere, reformistlere ve sağ oportünistlere; ikinci tavır ise proleter devrimcilere aittir.

Bu bakımdan 1 Mayıs'ı işçi sınıfı hareketi açısından ele alış ve 1 Mayıs kutlamalarına bakış 1890'dan bu yana, diğer bütün şeylerin yanı sıra proleter devrimci akim ile diğer her türden burjuva akım arasındaki farkı ayırt etmede bir mihenk taşı olmuştur.

Reformist ve revizyonistlerle işçi sınıfının gerçek temsilcileri arasında 1 Mayıs kutlamalarının nasıl olması gerektiği ve 1 Mayıs'ta işçi sınıfının hedeflerinin ne olması gerektiği konusundaki mücadele II. (Sosyalist) Enternasyonal'in 1891 yılındaki Brüksel Kongresinden bu yana devam etmektedir.

Kongreye katılan Alman ve İngiliz sosyal-demokrat önderler, 1 Mayıs'ta genel iş bırakılması eylemini olanaksız görüyorlardı. Onlara göre böyle bir eylem iktidarla "gereksiz" çatışmalara yol açabilirdi.

Buna karşılık kongrede Fransızlar ve Avusturyalılar 1 Mayıs'ta bütün ülkelerde genel iş bırakmayı kararlılıkla savundular.

1 Mayıs kutlamaları konusundaki mücadele işçi partilerinde, sendikalarda ve uluslararası işçi kongrelerinde, daha sonraki yıllarda da devam etti. Bir Avusturyalı temsilci, Enternasyonalin 1893 yılı Zürih Kongresi'nde, 1 Mayıs'ın mücadeleci içeriğini göremeyen işçi partilerini şöyle eleştirdi:

"Biz Avusturyalılar, 1 Mayıs'ta işi bırakmaya dair Brüksel Kararını sadece tekrarlanmasını değil, bilakis bunun geliştirilmesini talep ediyoruz. Bize öyle geliyor ki, çeşitli ülkelerde, 1 Mayıs'ta neyin mümkün olabileceği, neyin mümkün olamayacağı sorununa gerekli ilgi gösterilmiyor, 1 Mayıs'ın harekete geçirici özelliğinin kanıtlanması, gerçek proleter ve devrimci bir gösteri olabilmesi, ancak iş bırakma ile mümkündür.

Biz Avusturyalılar 1 Mayıs kutlamalarını harekete geçirici bir araç, proletaryayı ayaklanmaya hazırlamada iyi bir araç olarak görüyoruz...1 Mayıs kutlaması yalnızca sosyal-demokrat bir kutlama değil, aynı zamanda proletaryanın bir sınıf kutlamasıdır. Bundan dolayı, biz 1 Mayıs'ın her ülkede değişik biçimlerde gösteriler halinde, gerekli önem verilerek kutlanması görüşündeyiz."

Bu mücadele bütün bir 80 yıllık dönem boyunca devam etti ve bugün de devam etmektedir.

Ülkemizde de bu konuda büyük bir mücadele devam etmektedir.

Bugün DİSK'in ve DİSK'e bağlı sendikaların başına çöreklenmiş olan reformist ve revizyonist sendika ağaları, işçi sınıfının tabandan gelen baskısı sonucunda 1 Mayıs kutlamalarını düzenlemekte, ama onu burjuva yasallığının dar sınırları içerisinde hapsederek bir resmi geçit düzeyine indirgemektedirler. Her 1 Mayıs'ta işçi sınıfının devrimci taleplerini bastırmak, işçi sınıfının mücadelesini engellemek için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Hatta onlar egemen sınıfların baskıları ve saldırıları karşısında 1 Mayıs kutlamalarını dahi "iptal etmeye" her zaman hazırdırlar.

Halbuki 1 Mayıs işçi sınıfının ve bütün ezilen halk kitlelerinin burjuvaziye, emperyalizme, sömürüye ve zulme karşı mücadele bayraklarını daha da yukarılara kaldırdıkları; sömürü ve soygun dünyasını yıkarak onun yerine emeğin dünyasını kurmak için daha da ileri atıldıkları bir gündür.

İşçi sınıfı ve ezilen halk kitleleri her 1 Mayıs'ta yaşama ve çalışma koşullarının düzeltilmesi için, sömürücülerin iktidarının yerini işçi sınıfının iktidarının alması için, ulusal ve uluslararası birliğini pekiştirmek için kararlılıkla mücadeleye atılır.

İşçi sınıfı ve bütün halk 1 Mayıs'ı bir mücadele günü olarak kutlar.

Proleter devrimciler işçi sınıfının ve bütün halkın günlük talepler uğruna yürüttüğü mücadeleye önderlik ederek, bu mücadeleyi devrim yolunda kanalize eder ve her 1 Mayıs'ı işçi sınıfıyla ve bütün halkla organik ilişkilerini geliştirmenin bir aracı olarak ele alır.

1 Mayıs'ın İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olmasının anlamı da budur zaten.

DÜNYADA 1 MAYIS KUTLAMALARI

1945: Almanya'da eski bir Nazi kampında 18 milliyetten insanların katıldığı 1 Mayıs kutlaması

Nisan 1945; KZ Dachau kampında kurtuluş günleri

Aşağıdaki yazıda bir Alman devrimcisi, Hitler faşist diktatörlüğünün çökmesinden sonra, eski bir Nazi Toplama Kampında yapılan ve 18 milliyetten insanın -ki bu insanların hepsi savaş sırasında bu kamplara doldurulmuştu- katıldığı 1945'teki 1 Mayıs kutlamasını anlatıyor.

Sabahleyin buruk bir serinlik vardı. Uykudan uyanır uyanmaz, geceleyin biraz don olduğunu farkettik.

Ve bugün 1 Mayıs'tı.

Nazilerin bu bayram gününü emekçilere nasıl yasakladıklarını ve sadece psikolojik nedenlerle bugüne milli bir bayram günü damgası vurduklarını düşünmek zorunda kaldım. Bunu, çalışan insanların gözlerini köreltmek ve tümüyle entrikaların ardında yatan egoizmlerini maskelemek için yapmışlardı. Bu Nazi, Mayıs kutlamalarını ne kadar da ilgiyle hoparlörden dinlemiş ve bu şarlatanların söylevlerindeki yalanlar karşısında kafamı sallayıp durmuştum, buna karşın geniş kitleler bu kelimeleri gerçek olarak kabul ediyorlardı.

Peki haklı bir dava uğruna mücadele bunun neresindeydi?

Çok yakın bir yerden, özgürlük marşları çalarak kampın içinde dolaşan kamp orkestrasının müzik sesleri geliyordu.

Saat 8.00'de büyük yürüyüş başladı. Milliyetler tek tek, barakalarının önünde sıraya girip, en önde milli renklerini yansıtan bayrakları olmak üzere konuşma alanına doğru yürüyorlardı. Biz Almanlar yürüyüşe katılmak için Biandenburg, Bayern, Ruhr, Ren, Saar, Thüringen, Sachsen ve diğer bölgelere göre ayrılmış noktalarda buluşuyorduk.

Yürüyüş kollarının çok önlerinde üzerinde gelecekteki mücadelenin sloganlarını ifade eden ve "Nazi haydutlarının yıktıklarını biz inşa edeceğiz" yazılı pankartlar taşınıyordu.

Bayram yeri, üzerinde parlak harflerle "Eşitlik, barış, özgürlük ve ekmek" yazılı büyük pankartlarla çepeçevre donatılmıştı.

Anma töreninde olduğu gibi, kamp orkestrası bugün de büyük tribünün yakınında yer almıştı. Bir yandan her milliyetten özgürlük marşları çalınırken, bir yandan da binlerce kişi konuşma alanına doğru yürüyordu.

Bütün yüzlerde bugünün ciddiyeti ve saygınlığı yansıyordu.

Yıllar boyu her gün SS'lerin kırbaçları altında toplanmak zorunda olduğumuz ve içimizden birkaçının ölmesi pahasına sadist bir SS'in arzusuna uygun olarak bütün bir gece boyu ayakta durmak mecburiyetinde kaldığımız bu konuşma alanı, bir özgürlük mitingine katılmak üzere sıraya girerken sanki bizi seyrediyordu.

Bu alan, eğer konuşabilseydi, yalnızca yıllar boyu yüzbinlerce insanın

Dev.sa.7.sü.2'de

ÖRNEK BİR 1 MAYIS KUTLAMASI

Pazarcık'lı yoksul köylüler 1 Mayıs 1977'de mitingler ve köyden köye yürüyüşler düzenlediler

1 Mayıs sabahın erken saatlerinde Pazarcık'ın yoksul köylüleri çeşitli sloganları taşıyan pankartlarla ve devrimin kızıl bayrağına sarılmış vaziyette 1 Mayıs Marşını söyleye söyleye Davutlar Köyünde bir araya geldiler. Genci, ihtiyarı, kadını, kızıyla herkesin kol kola, yan yana yürüyerek gelmesi teorinin kitleler tarafından benimsendiğinde, maddi bir güç haline gelmesinin nasıl mümkün olduğunu gösteriyordu.

Cimikanlı Obası, Soflu uşağı, Maksutuşağı, Pulyanlı, Urumoğlu, Çınarlı, Yenioba, Karahasanlar, Söğütlü ve Yarbaşı'ndan gelen köylüler taşıdıkları pankartların altında marşlar, sloganlar ata ata köye giriyordu. Yerli köylüler ise onları büyük bir sevinçle, davul zurna eşliğinde karşılıyor, köyün içini dolandıktan sonra miting alanına yürüyorlardı. Miting alanına doluşan bu kalabalık halk kitlesi el ele verip geniş bir daire şeklinde davul zurna eşliğinde oynamaya, bu mutlu günü kutlamaya başlıyorlardı İlk olarak böyle bir kalabalığın köyle birikmesi gerçekten tüm köylüleri etkiliyor, sevindiriyordu, bazı kuşkularını atıveriyorlardı. Kızıl bayrak dalgalanıyordu. Kızıl bayrağı taşıyan arkadaş onu sımsıkı kavramıştı. Sağa sola sallayarak halay çekiyorlardı. Büyük-küçük, kadın-erkek şanlı 1 Mayıs'ı kutlamaya devam ederken bu sıra iki kamyon jandarma geldi. Köylüler onlara aldırmadan marşlar, sloganlar haykırıp oyunlarına devam ettiler. Güçlü ve birleşen ellerin karşısında yüzbaşı duraklayıp, öylece kaldı. Kork-

Dev.Sa.7.Sü.3'de

Almanya'daki Türkiyeli proleter devrimciler, 1 Mayıs'la ilgili Türkçe ve Almanca yazılı bir afiş çıkardılar, Türkçe ve Almanca bildiriler dağıttılar. Almanca afişte şunlar yazılı: "1 Mayıs, İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü! Yerli ve Yabancı İşçiler Bir Mücadele Cephesinde Birleşin!"

1 Mayıs kutlamalarına hazırlanıyoruz

İZMİR PAMUK MENSUCAT İŞÇİLERİ

Biz, İzmir Pamuk Mensucat Fabrikasında çalışan devrimci işçiler 1 Mayıs kampanyasına bütün gücümüzle katılıyoruz. Gazetemizin açmış olduğu 1 Mayıs kampanyasına bağlı olarak fabrikada bağış topluyoruz. 1 Mayıs'ın işçi sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olduğunu bütün arkadaşlara anlatıyoruz. İzmir'de düzenlenecek olan mitinge katılacağız.

Bizler 1 Mayıs'ın İşçi Bayramı olarak yasallaşmasını, 1 Mayıs 1977'de katledilen 34 emekçinin hesabının faşistlerden, sosyal-faşistlerden sorulmasını, faşist katillerin cezalandırılmasını, faşist diktatörlüğün özel cinayet örgütleri olan Kontr-Gerilla, MİT, MHP ve Ülkü Ocaklarının ortadan kaldırılmasını istiyoruz. Bu isteklerimizi gerçekleştirmek için mücadelemizi sürdüreceğiz.

Yurdumuzun bütün işçilerini ve emekçi kitlelerini, 1 Mayıs'ı, alanlarda toplanarak, görkemli bir biçimde kutlamaya çağırıyoruz. Bu, mücadelemize güçlü bir atılım kazandıracaktır.

ANKARA-TIP FAKULTESİ, HACETTEPE, NUMUNE, ONKOLOJİ, YÜKSEK İHTİSAS, SANATORYUM HASTANELERİNDE ÇALIŞAN SAĞLIK EMEKÇİLERİ:

Yaptığımız toplantıda 1 Mayıs'ı coşkun bir biçimde kutlama kararı aldık. 1 Mayıs kampanyasının genel ve özel hedeflerini tartıştık. Buradan kalkarak birimlerimize yönelik çalışmalarımızı şöyle saptadık:

* Her hastanede propaganda grupları oluşturulacak.
* Ev çalışmaları yapılacak.
* Hastanelerde toplantılar yapılacak.
* Bağış toplama, afiş, yazı, bildiri çalışmaları yapılacak.

Ayrıca 1 Mayıs İşçi Bayramı'nın yasallaşması için imza kampanyası başlatma kararı aldık.

İSTANBUL BİKSAN FABRİKASI

Yurdumuzda 1977 1 Mayıs'ı coşkuyla kutlandı. Fakat işçi sınıfının gelişen mücadelesinden korkan egemen sınıflar bu bayramı kana buladılar. 77 1 Mayıs'ında düzenlenen bu faşist provokasyon bizleri yıldıramadı. 78 1 Mayıs'ına bütün gücümüzle katılacak ve bayramımızı coşkuyla kutlayacağız.

İSTANBUL-TEKSTÜRE ÇORAP SANAYİİ İŞÇİLERİ:

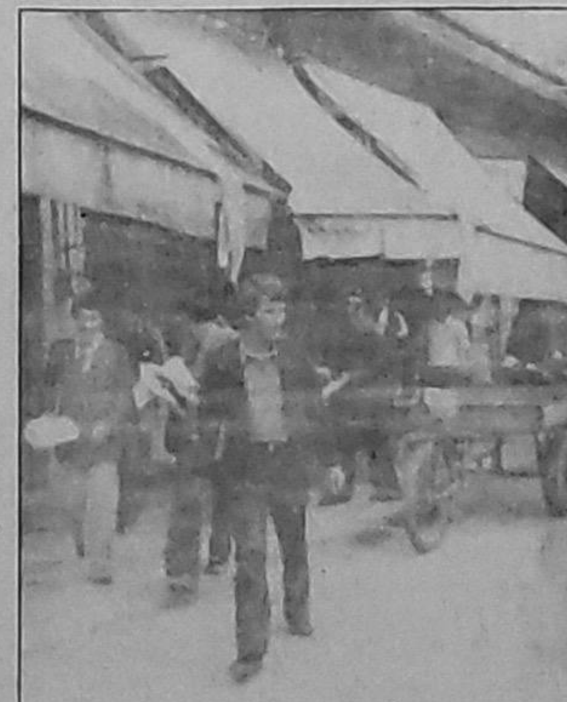
1886'larda Amerikan proletaryasının şanlı mücadelesi, Amerikan tekelci burjuvazisinin azgın saldırılarına karşın, durmadı. Biz de 1886'lardaki Amerikan proletaryasının yolunu izleyecek ve 1978 1 Mayıs'ını proleter devrimci saflarda yerimizi alarak kutlayacağız.

İSKENDERUN TÜM-DER ÜYELERİ:

1 Mayıs kampanyasına ilişkin olarak yapılan toplantıda, kampanyada yürütülecek çalışmalar saptandı.

Daha sonra tüm halkı 1 Mayıs

De.sa.7.sü.1'de

İskenderunlu devrimciler 1 Mayıs'a hazırlanıyorlar

«1 Mayıs, İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü» nü bütün ülke çapında güçlü bir şekilde kutlamak için ileri !

Gazetemizin DISK'e başvurusu

DİSK yöneticilerinin çeşitli toplantılarda, kutlamalara katılacak dernek ve kuruluşların kullanacakları pankart ve sloganları DİSK yönetimine bildirmelerini istemeleri üzerine, diğer demokratik dernek ve kuruluşların yanı sıra gazetemiz adına da Sorumlu Yazıişleri Müdürümüz 18 Nisan 1978 tarihinde DİSK Genel Başkanlığına yazılı bir bildirimde bulunarak, İstanbul Taksim 1 Mayıs Alanındaki kutlamalarda "taraftar kitlemizin" hangi slogan ve pankartları kullanacaklarını bildirmiştir.

Gene DİSK yöneticilerinin gerek 1 Mayıs hazırlık çalışmaları için, gerekse Taksim 1 Mayıs Alanındaki kutlamaları için demokratik dernek ve kuruluşların yanı sıra, çeşitli siyasi yoğunluklarla da bir diyalog sürdürecekleri ve görüşmeler yapacakları yönünde açıklamalar da bulunmalarından dolayı, gazetemiz adına Sorumlu Yazıişleri Müdürümüz 18 Nisan 1978'de DİSK Genel Başkanlığına yazılı olarak başvurmuş ve görüşme talebinde bulunmuştur.

Her iki yazıya da DİSK yönetimi bugüne kadar hâlâ bir cevap vermemiştir.

DİSK yönetimine yapılan bildirimi ve başvuru yazısını aşağıda yayınlıyoruz.

DİSK Genel Başkanlığına

Merter Sitesi, Ahmet Kutsi Tecer Cad. No:10/5

BAYRAMPAŞA/İSTANBUL

DİSK'in bu sene İstanbul 1 Mayıs alanında düzenleyeceği 1 Mayıs kutlamalarının en demokratik bir biçimde düzenleneceği ve bütün demokratik kuruluşlar ve halk güçlerinin bu kutlamalarda en demokratik bir biçimde yer alacağı yönündeki kararınızı çeşitli açıklamalarınızda öğrenmiş bulunuyoruz.

Öte yandan çeşitli demokratik kuruluşlarla hazırlık çalışmaları için yaptığınız toplantıların yanında, bizzat bu toplantılardaki açıklamalarınızdan, ayrıca siyasi yoğunluklarla da bir diyalog sürdüreceğinizi ve görüşmeler yapacağınızı öğrendik.

HALKIN KURTULUŞU, 30000 in üzerinde basılan ve ülkemizde onbinlerce işçi köylü, genç, öğrenci, memur ve birçok taraftarı olan haftalık bir gazetedir.

Bu durumda bu yılki 1 Mayıs kutlamalarına ve özel olarak da DİSK'in İstanbul 1 Mayıs alanında düzenleyeceği kutlamalara ilişkin bir yayın yapacağımız ve ne yapılması gerektiğini ortava koyacağımız doğaldır. Ve anlaşılır bir şeydirki okuyucu kitlemiz bu kutlamalarda gazetemizin yayınına uygun bir şekilde davranacaklardır.

Gazetemiz bu yılki 1 Mayıs kutlamalarında bütün halk güçlerinin olduğu gibi gazetemiz okuyucularınında yer alması gerektiği düşüncesindedir.

Gazetemizin bu konudaki yayınının yönünü daha iyi belirleyebilmeküzere, yaptığımız açıklamalarada uygun olarak bir diyalog sürdürmemizin ve görüşmeler yapmamızın hatta hazırlık çalışmaları için demokratik derneklerle yapılan toplantılarda bir temsilcimizin bulunmasının yararlı ve doğru olduğu düşüncesindeyiz.

Gereğinin yapılmasını ve kararınızın iletilmesini dileriz.

18 Nisan 1978

HALKIN KURTULUŞU GAZETESİ
SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ
VELİ YILMAZ

DİSK Genel Başkanlığına,

Merter Sitesi Ahmet Kutsi Tecer Cad. No: 10, Kat, 5

BAYRAMPAŞA-İSTANBUL

Demokratik kuruluşların ve kutlamalarda yer alacak olan diğerlerinin; hangi sloganları ve pankartları kullanarak katılacaklarını bildirmelerini istediğinizi öğrendik.

Halkın Kurtuluşu gazetesi, DİSK'in 1 Mayıs kutlamalarında yer alacak olan taraftar kitlemize, okuyucularımıza, ekteki listede belirttiğimiz slogan ve pankartların kullanılmasının doğru olacağını yayınlayacağız.

Bilgilerinize sunulur.

HALKIN KURTULUŞU GAZETESİ
SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ
VELİ YILMAZ

Eki: Slogan ve pankartları içeren liste.

SLOGAN VE PANKARTLARI İÇEREN LİSTE:

Yazılı ve sözlü olarak kullanılacak olan sloganlar;

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET
KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL-EMPERYALİZM
HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK HALKA HÜRRİYET
DOĞUDA MİLLİ ZULME SON
YAŞASIN BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE
YAŞASIN SOSYALİZM
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

YAŞASIN 1 MAYIS

HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ
GENEL GREV HAKKIMIZ SÖKE SÖKE ALIRIZ
REFERANDUM HAKKIMIZ SÖKE SÖKE ALIRIZ
LOKAVTA HAYIR
TÜM HALKA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ
KATİLLER BULUNSUN HESAP SORULSUN
ZİNDANLAR BOŞALSIN GENEL AF
ÖRGÜTLENME HAKKI GASBEDİLEMEZ

Sadece yazılı olarak kullanılacak sloganlar:

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİNİZ
YAŞASIN DÜNYA PROLETER DEVRİMİ
YAŞASIN ULUSLARARASI DAYANIŞMA
EMPERYALİST SAVAŞLARA HAYIR

ZAMLAR GERİ ALINSIN
YENİ VERGİLER İPTAL EDİLSİN
ASGARİ ÜCRET YÜKSELTİLSİN
8 SAATLİK İŞGÜNÜ HER YERDE UYGULANSIN
İŞÇİ SINIFINA GENEL GREV, SİYASİ GREV, DAYANIŞMA GREVİ HAKKI
GREV YASAKLARINA SON
İŞ KANUNUNDAKİ BÜTÜN ANTİ-DEMOKRATİK MADDELER İPTAL EDİLMELİDİR
EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET
TÜM ÇALIŞANLARA GREVLİ, TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI
12 MART HÜKÜMLÜLERİNE ÖZGÜRLÜK
İDAM CEZALARI KALDIRILSIN

KONTR-GERİLLA, MİT, TOPLUM POLİSİ DAĞITILSIN,
MHP VE ÜLKÜ OCAKLARI KAPATILSIN
KIBRIS'TA İŞGALE SON
IMF'YE HAYIR
NE NATO NE VARŞOVA
NATO'DAN ÇIKILSIN ÜSLER KAPANSIN
1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMI OLARAK YASALLAŞMALIDIR

Afiş asarken gözaltına alınan devrimciler derhal serbest bırakılmalıdır

Gazetemize ulaşan haberlerden, gazetemizin 1 Mayıs Afişlerini asan birçok devrimcinin göz altına alındığı anlaşılmaktadır.

1 Mayıs Afişleri gazetemiz tarafından çıkarılmış, sorumlusu belirli afişlerdir ve her türlü yasal işlemi tamamlamıştır.

Polis mevcut yasa maddelerini dahi çiğneyerek bu afişleri toplamaya çalışmakta ve afiş asan devrimcileri göz altına almaktadır. Hatta yer yer afişleme çalışmaları engellenmeye çalışılmaktadır.

Polisin bu faşist tutumunu protesto ediyor, afiş asarken veya bildiri dağıtırken göz altına alınan devrimcilerin derhal serbest bırakılmasını istiyoruz.

1 MAYIS BAĞIŞ KAMPANYASI İÇİN HESAP NUMARASI

TEOMAN GÜRAL
HESAP NO: 30855/1
YAPI VE KREDİ BANKASI
ÇEMBERLİTAŞ ŞUBESİ
İSTANBUL

Yurtsever Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonunun (YDGF) ve İstanbul Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği'nin (İYDGD) DİSK'in İstanbul Taksim 1 Mayıs Alanında düzenleyeceği 1 Mayıs kutlamalarına ve hazırlık çalışmalarına katılma başvurusunun DİSK Yürütme Kurulu tarafından reddedilmesi üzerine yurdun dört bir köşesinden birçok dernek, kuruluş ve sendika şubeleri DİSK Genel Merkezi'ne telgraflar yağdırmakta, ve alınan anti-demokratik kararı protesto etmektedir.

Birer örneğini de gazetemize gönderen onlarca dernek ve kuruluş DİSK Genel Merkezine çektikleri protesto telgrafında, alınan kararın "anti-demokratik, halk güçlerini bölen ve provokasyonlara fırsat verebilecek bir karar" olduğunu vurgulamakta ve bunun "zaman geçirmeden düzeltilmesi" gerektiğini, 1 Mayıs kutlamalarına ve hazırlık çalışmalarına bütün halk güçlerinin en demokratik bir şekilde katılması, propaganda ve ajitasyon özgürlüğünün serbest olması gerektiğini belirtmektedirler.

* Birçok yerde işçi, köylü, memur, öğretmen ve gençlik kitleleri topladıkları imzaları DİSK Genel Merkezine göndererek, alınan anti-demokratik kararı protesto etmekte ve düzeltilmesini istemektedir. Ankara'da 15.000'in üzerinde imza toplanmış ve bu imzalar DİSK Genel Merkezine gönderilmiştir.

* Birçok dernek ve kuruluş DİSK Genel Merkezine gönderdikleri telgraflarla alınan anti-demokratik kararı protesto etmekte ve düzeltilmesi gerektiği çağrısında bulunmaktadır. Bu dernek ve kuruluşlardan, protesto telgrafları elimize geçmiş olanların bir kısmı şunlardır:

İSDEMİR'DEN BİR GRUP İŞÇİ
YENİ HABER-İŞ ADANA ŞUBESİ
GIDA-İŞ ADANA ŞUBESİ
TEKSİF ADANA-YEŞİLOBA ŞUBESİ
DEV MADEN-SEN SARAY İŞYERİ TEMSİLCİLİĞİ
İSTANBUL EMİ İŞÇİLERİ
İSTANBUL BİKSAN KABLO FABRİKASI İŞÇİLERİ
İSTANBUL-KARTAL İŞÇİ DERNEĞİ
TÜM-DER İSKENDERUN ŞUBESİ
TÖB-DER BOLU ŞUBESİ
MEM-DER BOLU ŞUBESİ
BOLU HALKEVİ
TÖB-DER ŞARKÖY ŞUBESİ
SARAY HALKEVİ
TÖB-DER SARIKAMIŞ ŞUBESİ
DİYARBAKIRLI YURTSEVER DEVRİMCİ ÖĞRETMENLER
İSTANBUL'DAN YURTSEVER DEVRİMCİ ÖĞRETMENLER
ANKARA-AKDERE HALK ODASI
ANKARA-ÖVEÇLER HALKLA DAYANIŞMA DERNEĞİ
ANKARA-HACETTEPE SAĞLIK İDARESİ ELEMANLARI
SARIKAMIŞ KÜLTÜR DERNEĞİ
IĞDIR KÜLTÜR DERNEĞİ
KARS DEVRİMCİ HALK GENÇLİK DERNEĞİ
GÖLE HALK DERNEĞİ
ŞENKAYA KÜLTÜR DERNEĞİ
ARDAHAN KÜLTÜR DERNEĞİ
İSTANBUL YDGD
KADIKÖY YDGD
KONYA YDGD
İSKENDERUN YDGD
ERZİN YDGD
DÖRTYOL YDGD
PAYAS YDGD
BOLU YDGD
GELİBOLU YDGD
LAPSEKİ YDGD
BAYRAMİÇ YDGD
SİVRİHİSAR YDGD
SUSUZ YDGD
KARS YDGD
GÖLE YDGD
DÜZCE YDGD
ANKARA YDGD
ANKARA-ALTINDAĞ YDGD
ANKARA-BADEMLİDERE YDGD
ADANA YDGD
ÇORLU YDGD
ANKARA BAK-DER
ANKARA TİTUR-DER
ANKARA-ANOD
ANKARA-AİTİA ÖĞRENCİ TEMSİLCİLİĞİ
ANKARA-AİTİA DİŞÇİLİK DERNEĞİ
ANKARA-SİYO
ANKARA-CEBECİ SAĞLIK KOLEJİ ÖĞRENCİ TEMSİLCİLİĞİ
İSTANBUL AYDID
DÖRTYOL YÜKSEK ÖĞRENİM DERNEĞİ
BOLU-SEBEN GENÇLİK DERNEĞİ

Ergun Balcı :

"Emekçi sınıfının bayramını tekeli altına almaya hiç kimsenin hakkı yoktur"

1 Mayıs her şeyden evvel emekçi sınıfının bayramıdır. Emekçi sınıfının bayramını tekeli altına almaya hiç kimsenin hakkı yoktur. Emekçi sınıfını temsil eden bütün grupların bu bayrama katılmak en doğal haklarıdır. Dünyanın her tarafında kutlanan bu bayram, tek grubun değildir. Görüş ayrılıkları olsa dahi işçi sınıfının yanında yer alan çeşitli gruplar bu bayrama katılıyor. Evrensel bayramı bir veya birkaç grubun tekeline almak, bazı grupları dışlamak 1 Mayıs bayramının anlamına ters düşen bir olaydır. Bir ka-

Dev. Sa. 6

1- Sizce, işçi sınıfının Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olan 1 Mayıs'ı birtakım siyasi grupların tekellerine alma çabaları, faşist provokasyonları kolaylaştıran bir ortam yaratıyor mu?

2- Geçmiş 1 Mayıs öncesi ve sonrası siyasi ortamın değerlendirilmesi ışığında, 1 Mayıs kutlamalarına her devrimci siyasetin özgürce katılması, kendi sloganlarını haykırması sizce demokrasinin gereği değil midir? 1 Mayıs kutlamalarını faşist provokasyonları önleyecek demokratik bir ortamda gerçekleştirmenin güvencesi bütün devrimci demokratik kuruluşların, propaganda ve ajitasyonda serbestlik, eylemde birlik ilkesi temelinde katılmaları değil midir? Bunu engelleyici tutumlar sizce neye hizmet edecektir.

3-1 Mayıs'ın sadece bir şehirde değil, tüm ülkede işçi sınıfı öncülüğünde bütün emekçi halkla birlikte kutlanmasına ne diyorsunuz? Bu şekilde kutlanması işçi sınıfının ve halkın mücadelesinin bütünleşmesini ve güçlenmesini sağlar mı?

4- 1 Mayıs'ın ülkemizde de işçi sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olarak yasallaşması gerekmez mi?

Dev Maden-Sen Saray işyeri temsilcisi Osman Kemal Coşkun

«1 Mayıs ve diğer eylemlerde propaganda ve ajitasyonda serbestlik ilkesini reddetmek, ülkede devrimci hareketin gelişmesini engeller»

1) Kuşkusuz yaratır. Evrensel bir bayramda bazı siyasi grupları dıştalamak, faşist provokasyonlara zemin hazırlamaktadır.

2) 1 Mayıs ve diğer eylemlerde propaganda ve ajitasyonda serbestlik ilkesini reddetmek, ülkede devrimci hareketin gelişmesini engeller, böler. Ayrıca bu demokratik bir tutum değildir, anti-demokratiktir.

Karşı-devrimci güçlerin gelişmesine hizmet eder, faşist diktatörlük için temellerini sağlamlaştırmaya zemin hazırlar.

3) 1 Mayıs'ın tüm ülke çapında kutlanması kitle bağlarının gelişmesini güçlendirecek ve anti-faşist, anti-emperyalist mücadelemizde yeni demokratik mevziler kazanmamızı sağlayacaktır.

4) Ülkemizde 1 Mayıs İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olarak yasallaşmalıdır.

İzmir Çağdaş Yapı-İş Sendikası Genel Başkanı Hasan Polat:

«1 Mayıs kutlamalarına her devrimci siyasetin özgürce katılması demokrasinin gereğidir»

1) Bazı grupların 1 Mayıs'ı tekellerine alma çabası provokasyonlara yol açar. DİSK bir işçi kuruluşudur. Karşı çıkılması gereken DİSK'in başında olup sınıf sendikacılığı yapmayan yönetimidir. Her grup, sendika ve işçi kuruluşu veya demokratik kuruluşların 1 Mayıs kutlamalarına katılmaları demokratik mücadeleye güç kazandırır.

2) Bu katılımın olması demokrasinin gereğidir. Demokratik kuruluşların propaganda ve ajitasyonda serbestlik, eylemde birlik ilkesi temelinde 1 Mayıs kutlamalarına katılmaları doğru bir ilkedir. Aynı zamanda provokasyonları önler. Bunu engelleyici tutumlar faşizme hizmet eder.

3) 1 Mayıs tüm Türkiye'de kutlanırsa daha iyidir. Bütün şehirlerde ve bütün emekçi halkla kutlandığı vakit, elbette ki işçi sınıfı ve emekçi halkın mücadelesinin bütünleşmesini ve güçlenmesini sağlar.

4) Neden kutluyoruz? Bugünü neden yapıyoruz? Bu çaba, 1 Mayıs'ın İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olarak Türkiye'de de yasallaşması içindir.

PETROL-İŞ SENDİKASI YALOVA ŞUBE BAŞKANI MUSTAFA DAL :

«Anti-demokratik tavırlar faşizme hizmet eder»

1- 1 Mayıs kutlamalarında kullanılacak sloganlar bütün kuruluşların oluşturacağı bir komite tarafından saptanmalıdır.

2- Anti- demokratik tavırlar faşizme hizmet edecek ve işçi sınıfının giderek daha çok bölünmesini getirecektir.

3- 1 Mayıs bütün ülke çapında kutlanmalı - dır.

4- 1 Mayıs işçi bayramı olmalıdır.

HAŞMET ZEYBEK:

«1 Mayıs mücadele sonucu alınmış bir haktır»

1 Mayıs, işçi sınıfının birlik ve dayanışma mücadelesi, işçi sınıfının zaferidir. Mücadele sonucu elde edilmiş bir haktır. Bütün çalışanlar bu bayramı coşkun bir şekilde kutlamalıdır. Elbette bunun ilkesi "ajitasyon ve propagandada serbestlik, eylemde birlik" ilkesidir.

1978 1 Mayıs'ı, geçen yılın revizyonist ve faşist işbirliğinin sonucu karalanmak istenen devrimcilerin üstündeki karabasını tümüyle sildiği, demokrasinin sağlandığı bir mücadele günü olarak kutlanmalıdır. Dünya halklarının baş düşmanı olan iki süper devletin hiç bir zaman birbirine alternatif olarak getirilemeyeceğinin, proletaryanın mücadelesinin karartılamayacağının bir kez daha vurgulandığı bir gün olmalıdır.

İşçi sınıfı sadece kendi sınıfını kurtarmakla kalmaz; diğer halk sınıf ve tabakalarını da kurtarır. Onun için onların ittifakını gerçekleştirmeden de kurtuluşu sağlanamaz. Bu nedenle işçi sınıfının mücadelesi işçi-köylü temel ittifakında bütün halk tabakalarının mücadelesidir. Öyleyse, 1 Mayıs gibi birlik, daya-

Dev.sa.7.sü.1'de

ÇORLU DEV. MADEN-SEN YÖNETİM KURULU ÜYESİ YALÇIN TUNCAELLİ

Şu veya bu kesim katılamaz diye engel konamaz Böyle bir engel faşist diktatörlüğün işine yarar YDGF'nin talebinin reddedilmesi hatalıdır

1) Böyle bir tavır provokasyon ortamı yaratmaktadır. Hiç bir siyasi grup 1 Mayıs'ı tekeline alamaz.

2) 1 Mayıs bütün İşçi Sınıfının Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günüdür. Bütün işçiler katılmalıdır. Sloganlarını haykırmalıdır. Şu veya bu kesime katılamaz diye engel konamaz. Böyle bir engel faşist diktatörlüğün işine yarar. 1 Mayıs 1977'nin katillerinin gizlenmesini getirir. İşçi sınıfının devrimci birliğini bölmeye çalışanlardan işçi sınıfı hesap soracaktır.

3) Fabrikalarda, meydanlarda, köylerde, kentlerde bütün Türkiye'de kutlanmalıdır.

4) Ancak Türkiye çapında verilecek mücadelelerle 1 Mayıs işçi bayramı olarak yasallaşabilir. Gereklidir. Biz bunun için Çorlulu devrimci işçiler olarak sonuna kadar mücadele edeceğiz.

DİSK içinde farklı görüşte işçiler vardır. 1 Mayıs İşçi Sınıfının Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günüdür. Kimsenin ambargo koymaya hakkı yoktur. Bizce YDGF'nin talebinin reddedilmesi kararı hatalıdır. Doğru olan serbest katılım ilkesidir. Zaten biz de böyle bekliyorduk.

Teksif Sendikası Adana Yeşiloba Şubesi Mensa İşyeri Baştemsılcisi Aslan Börüban :

«1 Mayıs bayramını faşist diktatörlüğe karşı güçlü bir şekilde kutlamak için ileri»

1) İşçi sınıfının 1 Mayıs bayramını engellemeye çalışan faşist güçlerin yanında, bugünü tekelleri ne almaya çalışarak "sosyalist" maskesi altındaki sosyal - emperyalizm uşağı TKP ve İGD, burjuvaziye ortam hazırladılar. Devrimci, yurtsever, aydın, kuruluş ve örgütlere azgınca saldıran bu hainler faşist provokasyona MİT, Kontr-Gerillaya zemin hazırladılar. Ancak işçi sınıfı her türlü zorluk ve baskılara rağmen yılmayacaktır.

2) Tüm anti - emperya-

Dev.sa.7.sü.1'de

YALOVA AKSU ELYAF FABRİKASINDAN 40 İŞÇİ

«Kutlamalara bütün kuruluşlar katılmalıdır»

1- Geçen yılki katliama sosyal-faşistlerin gergin bir ortam yaratması zemin hazırlamıştır. Bu yıl da böyle bir durum ortaya çıkarsa, bu faşizme hizmet eder.

2- 1 Mayıs kutlamalarına bütün kuruluşlar en demokratik bir şekilde katılmalıdır.

3- 1 Mayıs bütün ülke çapında kutlanmalı - dır.

4- 1 Mayıs yasallaşmalıdır.

İstanbul Ak-sa Fabrikasından 15 işçi:

«1 Mayıs işçi bayramı olmalıdır»

1) 1 Mayıs kutlamalarını birtakım siyasi grupların tekellerine alma çabası, faşist provokasyonları kolaylaştıran bir ortam yaratmaktadır.

Kutlamalara her devrimci siyasetin katılması demokrasinin bir gereğidir.

2) Bütün devrimci demokratik kuruluşların 1 Mayıs kutlamalarına propaganda ve ajitasyonda ser

Dev.sa.7.sü.1'de

İSTANBUL AY DÖKÜM SANAYİİ İŞÇİLERİ:

«Tüm halk ve devrimciler 1 Mayıs'a katılmalı, demokrasi uygulanmalı»

Bizce 1977'deki provokasyon o zamanki DİSK yönetiminin bazı grupları mitinge alıp, diğer devrimci grupları almamasından yararlanan MİT, Kontr-Gerilla tarafından düzenlendi. Bu gibi hareketler provokasyonu kolaylaştırır.

Tüm halk ve devrimciler bu mitinge katılmalı, demokrasi uygulanmalıdır. Herkes özgürce konuşmalı, yoksa demokrasi olmaz.

1 Mayıs tüm ülkede, köy, şehir, kasabalarda kutlanmalı, tüm emekçiler katılmalı ve büyük gösteriler yapmalı. 1 Mayıs İşçi Sınıfının Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günüdür.

ARÇELİK VE SİMKO'DAN BİR GRUP İŞÇİ:

«1 Mayıs bütün ezilenlerin bayramıdır»

1) Bu durum burjuvaziye hizmet ediyor.

2) Sosyal—faşistler tecrit olmaktan korktukları için bunu engelliyorlar. Kendileri sahte devrimci oldukları için böyle yapıyorlar. Bütün devrimciler sloganlarını açıklamalıdır.

3) 1 Mayıs bütün ülke çapında kutlanmalıdır, çünkü bütün ezilenlerin bayramıdır.

4) 1 Mayıs'ın yasallaşması için her zaman mücadele edeceğiz, bu mücadele her zaman güncel dir.

Kızılmescit mezralarından köylüler faşist baskı ve sömürüyü lanetliyor

Bizler ağaların, beylerin baskısına dayanamayarak Kiğı'nın Bilice köyünden göçedip, Pülümür'ün Kızılmescit köyünün sarp ve aşağı bir mezrasına sığınan köylüleriz. Bizim toprağımız olmadığı için ağanın, yani derebeylerin baskısından göç ettik. Köyümüz sahipsiz, karanlık hücre gibi bir köydür. Bizi kuşlardan, yabani hayvanlardan başka kimse görmez. Faşist devlet oy, vergi, askerlik, savaş zamanında bizi görür. Bizi kendine köle gibi çalıştıran bu faşist hükümet bizi bundan sonra vatandaş diye saymasın. Göç ettikten sonra yeni bela olan Çarakan beylerin egemenliği altına girdik. Çarakan denen bu faşist toprak ağalarının, Tunceli, Erzurum ve Erzincan civarlarında 360 köyü vardır. Emperyalizmin yerli uşakları olan bu toprak ağaları malımızı mülkümüzü yağma ettiler. Bizi kendilerine köle gibi çalıştırırlardı. Bizler en sonunda bir olup toprağı ağadan satın aldık.

Şimdi ise köyümüzde yol yok, su yok. Biz köylüler bir olup sırtımızla taş çektik, okulumuzu yaptık, Pülümür'e gittik. İlk öğretim Müdüründen öğretmen istedik. Bu adam bizden rüşvet istedi ve iki teneke yağ, bir teneke bal verdik. Öğretmeni ondan sonra gönderdi. Bizim okul Milli Eğitim Bakanlığı'na baraka olarak gösterilmiştir. Bu yalandır. Okulu biz kendimiz yaptık.

Köyümüzden şehire gitmek birbuçuk gün çeker. Yol olmadığı için yayan gideriz. Hastalarımızı kışın kızak vasıtasıyla köyden köye dolaşarak götürürüz. Nice hastalarımız yolda ölmüştür. Yolumuz, suyumuz gelsin diye bine yakın dilekçe verdik. Bize gelen cevaplarda bunların 1975 programına alındığı yazılıyor. Bu yıl ise 1978'dir. Bu hükümet niye yalan söylüyor? Gelen memurlar ise bal, yağ, rakı var mı, bunu bize soruyorlar. Biz biliyoruz ki bu hükümet küçük köpekleri büyük köpeklere hizmet ederler, bizim gibi halka hizmet etmezler. Biz Kürt'üz diye hor bakarlar, bizi baskı altına alırlar, bizim evlatlarımızı okullara almazlar.

Biz umudumuzu devrimde aradık. Bizi kurtaracak tek kurtuluş yolu devrimdir. Faşist Türkeş, faşist Demirel ve onların satılık köpekleri, hergün okullarda kardeşlerimizi şehit edenler, unutmasınlar ki onlardan hesap soracağız. Dökülen kanın hesabını tüm faşistlerden soracağız.

Bir olup faşistlere karşı direnelim. Amerika'nın satılık köpeklerine ve Rusya'nın yerli uşaklarına karşı savaşalım. Devrim yapalım.

Kızılmescit
Mezralarından
yurtsever devrimciler

Falaka yerken işkencede direnen yoldaşları hatırlayıp dirildim

Ben, Tunceli'nin Dere nahiyesi Ulupınar köyü Kalor mezrasında oturuyorum. Çoktandır köyden ayrıldım. İzmir'de iş arıyorum.

Gece saat 11'i geçerken bir Reno araba ile gelen polisler beni durdurdular. Üzerimde kimlik yoktu. Aradılar. Devrimci kitaplar vardı. Bunun üzerine "bombaları nereye koydun? Silahın nerede? Hangi bankayi soydun?" gibi sorular sordular. "Arkadaşların nerede?" dediler. İstedikleri cevapları alamayınca beni zorla arabaya koydular. Döve döve 2. Şubeye götürdüler. Orada da "benim arkadaşlarım yok. Silah ve bombalardan da haberim yok." dedim. Falakaya yatırdılar. Onlar bana işkence yaparken, ben proleter devrimci yoldaşları hatırlayıp dirilmeye çalıştım. Sonra bırakmak zorunda kaldılar.

Bir hafta otelde yatakta kaldım. Şimdi sağlık durumum iyidir.

KAHROLSUN İŞKENCECİ KATİLLER!

HAŞİM KÜÇÜKOKUR
1960 DOĞUMLU

DİSK YÜRÜTME

Baş.ta.sa.8'de

Ankara'lı proleter devrimciler, DİSK yürütme Kurulu'nun, YDGF'nin 1 Mayıs kutlamalarına katılmasını "yasaklayan" kararını protesto için imza kampanyası başlattılar. İmza kampanyası, sadece 20 ve 22 Nisan tarihleri arasında sürdürülmesine rağmen 15575 imza toplandı. Toplanan imza dilekçeleri DİSK yürütme kuruluna da gönderildi.

DİSK yönetim ve Yürütme üyelerinin aylar önce yaptıkları ortak toplantıda "Bütün Demokratik kuruluşlar 1 Mayıs kutlamalarına katılmalıdır" kararı alınmıştı. Ancak 1 Mayıs yaklaşırken tertipler yeniden hızlandı. DİSK yürütme kurulu revizyonistlerin de etkisi ile 80'in üzerinde şubesi bulunan ve halk gençliğinin örgütü olan Yurtsever Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu'nun 1 Mayıs kutlamalarına katılmasını "yasaklayan" bir karar aldı. Revizyonist tertiplerin sonucu alınan bu karar, 1 Mayıs, 1977 katliamının sorumlusu Kontrgerilla ve MİT'in temize çıkmasına yarıyacaktır.

Aslında biz barış gücü değil, işgal kuvvetleriyiz

Biz Kıbrıs'ta askerlik yapmakta olan bir grup devrimciyiz. Biz, faşizmin bataklığında kulaç atan bir orduda askerlik yapıyoruz. Utanmadan bizi barış gücü diye Kıbrıs'ta bulunduruyorlar. Ama aslında biz barış gücü değil işgal kuvvetleriyiz. Çünkü Kıbrıs halkı adada bulunan faşist Türk cuntasına tamamen karşı çıkıyor. KTBK faşist Haydar Saltık, bizim ve Kıbrıs halkı üzerinde hergün yeni sıkıyönetim ve baskılar düzenliyor. Türk kuvvetlerine Amerikan emperyalizminin uşaklığını yaptırıyorlar.

KIBRIS'TA ASKERLİK YAPAN BİR GRUP DEVRİMCİ

Yöneticiler ve Sendika ağalarına, mücadelemizi ezdirmeyeceğiz

Bizler Kars Et - Balık Kombinası işçileri, üzerimizde oynanan oyunları ve baskıları açıklıyoruz:

Faşist Makina Bakım Şefi Zeynel Karadeniz ve Müdür, kendilerine ait olmayan devlet malzemelerini, yine işçileri kullanarak evlerine taşıyorlardı. Makina bakımı bölümünde çalışan işçi arkadaşlar durumu dilekçe vs. ile gerekli yerlere ve sendikaya bildirdiler.

Sendikamız olan DİSK'e bağlı Gıda-İş'ten bir müfettiş geldi. Ancak Müdür, Müdür Yardımcısı ve Makina Bakım Şefi, müfettişe ziyafet çekerek olayı örtbas ettirdiler. Daha sonra, üzerimizdeki baskıları daha da yoğunlaştırdılar. Gerek Müdür, gerekse Müdür Yardımcısı faşist Gülhan Ecel, küfür vs ile üzerimizde baskı uygulamaya çalıştılar.

Makina bakımındaki arkadaşlara baskı yaparak, işten el çektirmek istediler ve aleyhlerinde şahitlik yapan bir arkadaşımıza bir aylık haksız disiplin cezası verdiler. Bizler de faşist diktatörlüğün bu uşakları tarafından üzerimizde uygulanan baskıları ve arkadaşımıza verilen haksız cezayı kınamak amacıyla bir günlük yemek yememe direnişine geçtik.

Bizleri komprador burjuvazi ve toprak ağalarının düzeninin azılı savunucuları faşist kombina yöneticileri ve onların uşağı olan sendika ağaları ezemeyecek ve verdiğimiz mücadeleden alıkoyamayacaklardır.

DİSK YÖNETİMİ

Baş.ta.sa.1'de

temektedir.

DİSK Genel Merkezine yağan onbinlerce imzada bu talep dile getirilmekte, emekçi halk DİSK yönetiminin anti-demokratik tutumunu ve kararını yeniden gözden geçirerek düzeltmesi gerektiğini belirtmektedir.

Bunun dışında gazetemizde demeçleri yayınlanan onlarca devrimci, demokrat, yurtsever ve ilerici yazar, sanatçı ve sendikacı ve DİSK'in üyesi olan pek çok işçi, 1 Mayıs gösterilerinin hiç kimsenin tekelinde olamayacağını belirtmekte ve gösterilere bütün halk güçlerinin en demokratik bir şekilde ve özgürce katılması gerektiğini vurgulamaktadırlar.

Ayrıca birçok yazar, sanatçı ve sendikacı ile birlikte bazı milletvekilleri, DİSK Yürütme Kurulundan 14 Nisan 1978 tarihli anti-demokratik ve halk güçlerinin bölünmesine hizmet eden kararını kaldırmasını talep etmekte ve 1 Mayıs günü 1 Mayıs Alanında bütün halk güçlerinin en demokratik bir şekilde yer alması gerektiğini belirtmektedirler.

Bütün bunlara rağmen, DİSK Yürütme Kurulu, 14 Nisan'da aldığı anti-demokratik kararı düzeltmemiştir. Tersine bir kısım derneklerin ve bazı sendikaların 1 Mayıs kutlamalarında yer almak için yaptıkları başvuruları da gene gerekçesiz olarak reddetmiştir. İstanbul Bank-Sen gibi sendikaların ve Kadıköy Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği gibi dernek ve kuruluşların başvuruları geri çevrilmiştir.

Bunun yanında DİSK yönetimi, gazetemiz adına yapılan görüşme talebimize hâlâ bir cevap vermemiş ve taraftar kitlemizin 1 Mayıs gösterileri sırasında kullanacağı sloganları ve taşıyacağı pankartları ilettiğimiz başvuru konusundaki düşüncelerini bildirmemiştir.

Bütün bu tavırlarıyla DİSK yönetimi anti-demokratik kararını hâlâ sürdürmeye çalışmaktadır.

Bu anti-demokratik tutumun sürdürülmesi hangi demokrasi anlayışıyla bağdaşmaktadır? Bu karar ve onun sürdürülmesi, DİSK Genel Yönetim Kurulu kararlarıyla ve Genel Kurul kararlarıyla hangi yönlerden uygunluk arzetmektedir? DİSK Genel Yönetim Kurulu son yaptığı toplantılarda bu yönde mi bir karar almıştır, yoksa bütün demokratik güçlerin 1 Mayıs kutlamalarında ve hazırlık çalışmalarında en demokratik bir biçimde yer almasını mı kararlaştırmıştır? DİSK yöneticileri halk düşmanlarının telkinlerine mi boyun eğecеklerdir, yoksa devrimcilerin, demokratların, yurtseverlerin, ilericilerin, işçi sınıfının ve bütün halkın sesine mi kulak vereceklerdir?

Tekrar edelim, bu karar ve tutum sürdürüldüğü takdirde, bu, sadece halk düşmanlarına hizmet edecektir.

Proleter devrimciler 1 Mayıs Alanındaki kutlamalara katılsalar da, katılmasalar da, karar değiştirilmediği takdirde, faşist diktatörlüğün özel cinayet şebekelerinin eline, provokasyon imkanı vermek açısından sonuç değişmeyecektir.

"Mitinge katılanlarla, katılmasına izin verilmeyenler çatıştı" demagojisi ile düzenlenecek faşist bir tertip için ortam hazır olacaktır.

Bu karar, aynı zamanda bu eylemin gücünü zayıflatacaktır, niteliğini düşürecektir.

Provokasyonlar bugün hızla yükseliyor. 16 Mart'ta öğrencilere atılan bomba, Ümraniye'de 5 işçinin öldürülmesinden sonra, Ankara'da yapılan faşist gövde gösterisi, gerici gazetelerin "ayaklanın" çağrıları ve en son olarak, Malatya'da gelişen olaylar, faşist saldırı ve tertiplerin daha da yükseleceğini göstermektedir.

Karanlık güçler daha şimdiden "1 Mayıs'ta İstanbul'da büyük olaylar olabilir" vb. demagojilerle 1 Mayıs'ta bir provokasyona zemin hazırlamaya çalışmaktadırlar.

Bazı demokrat yazarlar gelişen bu duruma bakarak 1 Mayıs kutlamalarının iptal edilip edilemeyeceği meselesini tartışmaya açmaya çalışmakta, DİSK yönetiminin önüne bazı alternatifler sürmektedirler.

Fakat faşist diktatörlüğün saldırılarını geriletecek ve onu mezarına gömecek olan işçi sınıfının ve onun etrafında bütün halkın, bütün devrimci, demokrat, yurtsever ve ilerici güçlerin kararlı mücadelesidir.

1 Mayıs'ta bir tertibi önleyecek olan şey, 1 Mayıs gösterilerini iptal etmek değil, 1 Mayıs Alanındaki gösterilere bütün halk güçlerinin en demokratik bir biçimde katılması ve bu kutlamaların faşist saldırılara karşı güçlü bir yumruk haline getirilmesidir.

Biz, DİSK yönetiminin bu anti-demokratik tavrını gözden geçirmesini, ve bütün halkın isteğine uygun olarak, tüm demokratik güçlerin 1 Mayıs kutlamalarına ve hazırlık çalışmalarına en demokratik bir biçimde katılmasını sağlayacak yönde değiştirmesini istiyoruz.

Bütün demokratik kuruluşları, kitle örgütlerini, devrimci, demokrat, yurtsever ve ilericileri, DİSK yönetiminin bu tutumunu protesto etmeye ve düzeltilmesini istemeye çağırıyoruz.

1 Mayıs günü, işçi sınıfının ve bütün halk güçlerinin 1 Mayıs Alanındaki güçlü gösterisi ve gür sesi, bütün faşist saldırı ve tertipleri altedecek güçtedir.

ERGUN BALCI

natta yer alan gruplar arasında görüş ayrılıkları olur, bu doğaldır. Bu görüş ayrılıklarını öne sürerek bazı grupları ayrı tutmak yanlış bir şeydir.

1 Mayıs, dünya çapında kutlanan bir bayramdır. Batı ülkelerinde 1 Mayıs işçi bayramı olarak kutlanıyor. Yurt çapında kutlanmaması için herhangi bir neden yoktur.

Bütün faşist,

Baş.ta.sa.1'de

çılmaktadır. Daha Şubat 1975'te faşist caniler, "Camilere bomba atılıyor" yalanlarıyla yağma ve tahrip yaptılar. Bir emekçiyi öldürdüler. Yüzlerce halkı yaraladılar. Malatya halkını, alevi-sünni diye birbirine düşürmek ve alevi inançlı emekçileri katletmek istediler. O zamandan bu yana, faşist propaganda sürekli alevi-sünni ayrımını körükledi. Son üç ayda 6 yurtsever ve devrimci katledildi.

Bomba tertibinden 20 gün kadar önce faşistler sünni mahallelerinde devrimcilerin imzasıyla "Kızıldere'nin intikamı alınacak, kan dökülecek" yollu provokatif bir bildiri dağıttılar. Proleter devrimciler bu oyunu açığa çıkan bir bildiri dağıttılar.

Faşist basında "Doğu büyük olaylara gebedir" gibi saldırı işaretleri yayınlandıktan sonra 8 Nisan günü TÖB-DER imzasıyla dağıtılan bir provokasyon bildirisinde faşist katiller devrimcileri ahlaksız, namus düşmanı gibi göstermeye çalıştılar. Bu bildiri sünni inançlı emekçilerin bulunduğu mahallelerde dağıtıldı. Aynı gün alevi inançlı emekçilerin çoğunlukta bulunduğu mahallelerde dağıtılan bildiride ise faşistler, "Alevi vatandaşlar! Özgürlük için savaşıma katılalım!" diye halkı birbirine düşürmeye çalıştılar. Malatyalı devrimciler her iki bildirinin faşist yüzünü halka açıkladılar. 13 Nisan günü devrimciler Akçadağ Öğretmen Lisesi'ne alınmak istenmedi. Daha sonra Tekel Fabrikasında faşistler iki devrimci işçiyi dövdüler. Nihayet Hamido'nun öldürülmesinden iki gün önce faşistler, sünni inançlı emekçileri "cihad"a çağıran bir bildiri dağıttılar. Devrimciler faşistlerin bütün bu oyunlarını Malatya halkına açıkladılar, emekçilerle bağlarını kuvvetlendirdiler. Malatya YDGD'ye karşı aynı binada bulunan faşist Pol-Bir üyesi işkencecilerin saldırılarını boşa çıkardılar. Faşist saldırganlar, başta Vali tarafından açıkça desteklendikleri için gittikçe azgınlaştılar.

<u>FAŞİST TERÖR, MALATYA'DA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİNİ YOK ETTİ</u>

Belediye Başkanının öldürülmesi bu saldırıların bir parçasıdır. Malatya'nın yakılıp yıkılmasına bahane olmuştur. Faşist terör, güpegündüz esnafın dükkanlarını yakmış, mallarını yağmalamış, evlerini yıkmıştır. İkinci gün yoksul halkın oturduğu mahallelere karşı faşistler açıkça silahla saldırıya geçmişlerdir. Malatya halkı, faşist canilerin, Kontr-Gerilla ve MHP'nin halk düşmanı yüzünü artık hiç unutmayacaktır. Binlerce asker ve polisin yaptığı ise, faşist saldırganlara boyun eğmeyen yoksul halkın evlerini basmak olmuştur. Bombayı gönderenlerden dükkanları yakanlara kadar, Kontr-Gerilladan Malatya'daki Pol-Bir üyesi faşistlere kadar hepsi açıkça bilinmesine rağmen, şimdi sokağa çıkma yasağı gibi tedbirlerle Malatya halkı üzerindeki baskılar sürdürülmektedir. Malatya'da iş ve can güvenliği kalmamıştır.

<u>BİNLERCE MALATYA EMEKÇİ HALKI, DEVRİMCİ EVLATLARININ CENAZESİNİ YERDE BIRAKMADI</u>

Faşist katiller üç devrimci öğrenciyi katlettiler. Ancak Malatya halkı, faşist terör karşısında yılmadı, boyun eğmedi. Malatya emekçileri, gözboyamaktan başka şey yapmayan Ecevit hükümetine değil, kendi gücüne güveniyor. Malatya'da 7 bin emekçinin düzenlediği cenaze töreni faşist saldırganların yüreklerine düşen korkuyu artırmıştır. Ne yağma ve katliamlar, ne Hürriyet gazetesi gibi "suya zehir katıldığını" yayan yılgınlık yalanları Malatya halkını geriletmedi. Malatya halkı, 3 yiğit evladını katleden, memleketini yakıp yıkan faşist cinayet çetelerinden mutlaka hesap soracaktır.

Hitler yetiştirmesi Türkeş "yavuz hırsız" misali benzer olayların Pazarcık ve Erzurum'da da olmaması için hiç bir nedenin bulunmadığını söylüyor. Türkiye halkı, Türkeş ve MHP'den işledikleri cinayetlerin hesabını er geç soracaktır. Pazarcık ve Erzurum'un emekçi halk kitleleri, faşist saldırganların her türlü oyununu boşa çıkaracaktır. Onlar, 20 Mart direnişiyle faşist canilere korku salan milyonların ayrılmaz parçasıdır. Pazarcık ve Erzurum'da da emekçi halk kitleleri çelikten tek bir yumruk gibi Türkeş gibilerinin saldırı ve tertiplerini parça parça edecektir.

BÜYÜK ÖNDER

Baş.ta.sa.8'de

eserin sınırlarını aşmaktadır. Bu eser her zaman revizyonizme karşı mücadele için parlak bir örnektir. Ve zamanımız için geçerlidir. Modern revizyonizmi ve her türden oportünizmi teşhir etmeye hizmet etmektedir.

Lenin bu eseri yazdığı zaman Marksizm onun düşmanı olan teorilere karşı mücadele ederek ileriye doğru yol almıştır. O, küçük-burjuvazinin, Prudonizmin; Bakunizm akımlarının ve Dühring teorilerinin ve bütün diğer ideolojilerin üzerinde zafere ulaşmıştır. Fakat revizyonizme karşı mücadele bundan sonra da devam etmiştir. Bernstein ve Rusya dahil diğer ülkelerdeki onun takipçilerine karşı mücadele sürmüştür.

Bu eserde Lenin revizyonizmin ideolojik muhtevasını tahlil etmiştir. O, "revizyonistlerin görüşleri ve teorileri kendi muhtevaları bakımından orjinal ve özel bir ideoloji değildir. Fakat, burjuva ideolojisinin maskelenmiş bir biçimi olmuştur" diye yazdı.

Lenin şunu belirtmiştir: "Liberal, hümanist ve barışçı burjuvazinin ideolojisi, oportünistlerin ideolojisidir." O, modern revizyonistlerin Marksizmi bütün parçalarında revize etmeye çalıştıklarını belirtmiştir: "Her şeyden önce onlar Marksizmin felsefesine saldırarak, materyalizmin yerini idealizme, diyalektik bilimin yerini metafizik bilime, sosyalizmin yerini eklektiğe bırakmışlardır. Böylece felsefe alanında onlar, burjuva ideolojisini ifade etmekte ve burjuva felsefecilerin görüşlerinin partizanları haline gelerek onlar gibi Marks'ın devrimci diyalektiğinin yerini basit evrime bırakmakta ve yeni bilimsel buluşların materyalizmi reddettiğini propaganda etmektedirler. Onlar, idealizmin özellikle dinin partizanları haline gelmektedirler."

Lenin şunları belirtti: "Revizyonistler Marksist ekonomi-politik'e, özellikle artık-değer ve kapitalist sistemin buhranı ve çelişkiler teorisine saldırmışlardır. Bunun amacı bütün bunların sözde yumuşadığı, zayıfladığı ve emperyalizm tarafından barışçı bir şekilde aşıldığını doğrulamaktır. Bu sebeple kapitalizmin ebedi olduğu konusundaki sonuca varmıştır." Bu görüşleri reddeden Lenin'in söylediği gibi, buhranlar kapitalizmle ortadan kalkamaz çünkü onun kaçınılmaz beslemesidirler.

Lenin'in belirttiği gibi revizyonistler, bilimsel sosyalizm teorisinden, Marksizmin, sınıf mücadelesi, proleter devrim ve proletarya diktatörlüğü hakkındaki teorisini, yani onun temelleri ve canını çıkarmaya çalışmışlardır. Bunun yerine sınıfsal uzlaşmayı, sınıfsal bütünleşme hakkındaki teoriyi ve kapitalizmin sosyalizmle barışçı bütünleşmesi hakkındaki teoriyi koymuşlardır. Burjuvazinin proletaryayı ve diğer emekçi kitleleri ezme organı olarak ele almadıkları burjuva devletin korunmasını yaygınlıştırarak sosyalizme barışçı yoldan geçilmesini istemişlerdir.

Lenin, revizyonistlerin proletaryayı kendi yolundan saptırmak üzere göklere çıkardıkları burjuva parlamentoculuğu teşhir etmiştir. Bu görüşlerin özünü açığa çıkaran Lenin, bu görüşlerin bir burjuva liberal sistemden başka birşey olmadığını belirtmiştir. Çünkü burjuva liberaller ve vaktiyle revizyonistlerden önce, burjuva parlamentoculuğun sınıfları ve sınıf mücadelesini ortadan kaldırdığını söylemişlerdir. Çünkü onlara göre, sözde bütün yurttaşlar aralarında fark olmadan oy hakkına ve devlet güçlerine katılma hakkına sahiptirler.

Bu eserde Lenin, revizyonizmin sınıfsal köklerini de tespit etmiştir. Küçük-burjuvaziden başka Lenin, revizyonizmin diğer bir sınıfsal kökü olan işçi aristokrasisinden ve işçi bürokratizminden bahsetmişti. "Emperyalizm şartlarında, proletaryanın küçük bir tabakasının ve onun bazı önderlerinin, burjuvazinin yüksek maaşlar ve mevkiler aracılığıyla, onlara doğrudan verdiği avantajlar yüzünden burjuvazinin tarafına geçme olanağı vardır. Burjuvazi, verilen bu sadakalar aracılığıyla, proletarya ve diğer emekçilere karşı kendi ülkesindeki burjuvaziyle kaynaşan işçi aristokrasisini kendi etrafına çekmiştir. Oportünist hedeflerin ve tutumların meydana gelmesinin sınıfsal temeli, emperyalizm şartlarında ortaya çıkan burjuvalaşmış bu işçi tabakasıdır. İşçi bürokrasisi, proleter partilerin ve onun kitle örgütlerinin, komünist ve işçi hareketinin saflarında burjuva ideolojinin savunucularıdır. Kapitalizm şartlarında yozlaşmış ve aldanmış bazı resmi elebaşılardan oluşan bir tabakadır. Bunlar yozlaşarak kitlelerden kopan ve onların üzerinde kurulan sendikaların, işçi sınıfı partilerinin ve diğer kitle örgütlerinin yetkilileridir. İşçi aristokrasisi ve işçi bürokrasisi burjuva düzenin en iyi savunucuları haline gelmektedirler. Bu sebeple onlar devrim ve proletarya diktatörlüğünün kaderi için en tehlikelidirler."

Lenin'in Marksizm ve Revizyonizm adlı eseri modern revizyonizmin ideolojik muhtevasını ve sınıfsal köklerini açığa çıkarmak, onun burjuva fikirlerini teşhir etmek, devrim ve sosyalizm için tehlikeliliğini anlamak için bugün de geçerli kalmaktadır.

AEP 7. Kongresi, Sovyet, Yugoslav, Avrupa komünizmi gibi her renkten modern revizyonizme ve diğer oportünistlere, özellikle Sovyet revizyonizmine karşı ideolojik ve siyasi mücadelenin önemini belirtti. Çünkü Sovyet revizyonizmi, revizyonist karşı devrimin en tam ve en hazırlanmış teori ve pratiğidir. O, bütün alanlarda ve bütün meseleler için Marksist-Leninist teoriyi revize etmiştir. Sovyet revizyonistlerinin felsefesi, diyalektik ve tarihi materyalizmin sadece adının kaldığı idealist ve metafizik bir felsefe haline gelmiştir. Bugün Sovyet felsefesi, Sovyet revizyonistlerinin büyük ihanetini haklı çıkarmak ve burjuva ideolojiyi ve faşist burjuva düzeni savunmak için bir araçtır. Kruşçevciler Marksist-Leninist ekonomi-politiği, özellikle proletaryanın yoksullaşması hakkındaki teoriyi, Lenin'in emperyalizm hakkında derslerini revize etmiş, devlet tekelci kapitalizmi ve bilimsel teknik devrim gibi yeni olguların ele alınmasını tahrif etmişlerdir. Öte yandan Kruşçevci revizyonistler bilimsel sosyalizm hakkında Marksist teoriyi ve hepsinin ötesinde sınıflar ve sınıf mücadelesi, proleter devrim, proletarya diktatörlüğü, Marksist-Leninist parti, proleter enternasyonalizmi teorilerini revize etmişlerdir.

Sovyet revizyonistleri "bütün halkın devleti", "bütün halkın partisi" gibi kapitalizmin yeniden dönüşünün teori ve yöntemlerini de hazırlayıp hayata uygulamışlardır. Son tahlilde onlar, bütün meselelerde Marksizm-Leninizme tamamen zıt olan görüşler ortaya sürmüşlerdir. Bu sebeple AEP 7. Kongresinde Enver Hoca yoldaşın belirttiği gibi, "Sovyet revizyonizminin emperyalist siyasetinin teorik temelini de oluşturan ideolojik platformu tamamen köklü bir şekilde teşhir edilmeden onun yayılmacılığına ve hegemonyacılığına etkili bir şekilde karşı konulamıyacaktır.". Sovyet revizyonizminin akımlarının teşhir edilmesi başka bir neden için de gereklidir. Çünkü o, kendisini biçim olarak Sovyet hegemonyacılığının aleyhtarı olarak gösterir. Fakat siyaset ve tutumlarında ona hizmet eden bütün revizyonistlerin teşhir edilmesi başlıca görevdir. Revizyonistlerin ve her renkte oportünistlerin teşhir edilmesi proletaryanın yüce önderleri olan Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in eserlerinde yansıyan derslerine dayanarak başarı ile gerçekleşebilir." Marksizm ve Revizyonizm" bu eserlerden bir tanesidir.

GERÇEKLERİ

Baş.ta.sa.1'de

göre, faşist diktatörlüğün Kontr-Gerilla, MİT, MHP ve Ülkü Ocakları gibi özel cinayet şebekelerinin, halka karşı saldırı yuvalarının yapılanlarla hiç bir ilgisi yoktur.

İçişleri Bakanının açıklamaları da bu demagojiye hizmet etmektedir. Her şey apaçık ortada iken, ellerindeki belgeleri halka açıklamaya cesaret edemeyenler, faşist diktatörlük karşısında acz ve uzlaşma içinde olanlar elbette böyle davranacaklardır.

Yurdumuzda faşist diktatörlük ne kadar illegalse, bu çeteler de o kadar illegaldir. Ve Kontr-Gerilla, MİT, MHP, Ülkü Ocakları ve diğer faşist çeteler bu yeni ilan edilenlerle zaten iç içedir. Hangisinin nerede bittiği, hangisinin nerede başladığı belli bile değildir.

Faşist saldırıları "anarşi", işçi sınıfının faşizme karşı direnişini "anarşiye karşı eylem" olarak sunmaya çalışan CHP hükümeti gene aynı yolda yürüyor.

Faşistlerin böyle örgütleri elbette vardır. Ancak bütün devrimciler, demokratlar, ilericiler bu olgunun esas gerçekleri gizlemek üzere kullanılmasına karşı; ortada Kontr-Gerilla, MİT, MHP, Ülkü Ocakları apaçık dururken saptırıcı "illegal örgüt" demagojisine karşı uyanık olmalı, mücadele etmeli ve bu demagojiyi yerle bir etmelidirler.

CESUR OLUN

Baş.ta.sa.1'de

faşist diktatörlüğün yenilmezliği düşüncesine vardırıyor. Faşist saldırı ve provokasyonlar için "bireysel terör, "anarşi" laflarını kullanarak faşist diktatörlüğün ekmeğine yağ sürüyorlar.

Oysa bugün yurdumuzda faşist diktatörlüğe karşı yılmaz bir direnişle sürdürülen bir mücadele vardır. Emekçi halk kitleleri, faşist çetelerin saldırısına başeğmez bir kararlılıkla karşı koymaktadır. Ve halkımızın bağrı, yanında olan herkesi saracak, kötülüklerden koruyacak kadar engin ve güçlüdür. Demokrat, yurtsever aydınlarımız gözlerini biraz daha açmalı asıl bu gerçeği görmelidirler. O zaman işçi sınıfımızın ve tüm halk kitlelerinin gücünün yanında, faşist diktatörlüğün çetelerinin gücünün ne kadar kof olduğunu anlayacaklardır.

Bugün emekçi kitlelerin yanında olduğunu savunan herkes bunu eylemiyle kanıtlamak zorundadır. Bir demokrat aydının eylemi de, köşesinde cesaretle gerçeği yazmak olmalıdır.

12 Mart'ın hesabı

Baş.ta.sa.4'de

zır tutuyorlar. Faşist burjuva basını bir yandan "ayaklanın" çağrıları düzenliyor, bir yandan da "sıkıyönetim " çığlıkları atıyor.

12 Mart'ın ipliği pazara çıkan sıkıyönetim mahkemelerinin kararlarıyla hapishanelere doldurulan birçok devrimci bugün hâlâ içerdedir.

Sıkıyönetim mahkemeleri,devrimcileri, demokratları, yurtsever ve ilericileri zindanlara doldurmak ve katletmek üzere kurulmuş kukla mahkemeler, cinayet ve zulüm tezgahlarıydılar. Bunlar en basit burjuva hukuk kurallarını bile ihlâl ediyorlardı. Bu mahkemelerde görev alanların MİT ajanları, Kontr-Gerillacı halk düşmanları olduğu açığa çıktı. Bu düzmece mahkemelerin hakim ve savcılarının düzmece kişiler, azılı cellat ve katiller, halk düşmanları olduğu anlaşıldı.

Halk geçmişe sünger çekmiyor.O kendi kahramanlarını belleğine kazdığı gibi, olan bitenin hesabını da bir bir tutuyor. Halka kan kusturanların ve ülkemizi karanlık bir zindana çevirenlerin adları da, hesapları sorulmak üzere işçilerin ve köylülerin belleğinde kazılıdır.

Her 6 Mayıs'ta olduğu gibi, bu yıl da 6 Mayıs günü işçi sınıfı, emekçi kitleler ve proleter devrimciler faşist diktatörlüğe karşı mücadeleyi daha da yükseltecekler.

6 Mayıs 1978, faşist diktatörlüğün çirkin yüzünün daha da teşhir olduğu, özel olarak 12 Mart'ın ve 12 Mart suçlularının hesabının sorulduğu bir gün olsun.

6 Mayıs 1978'de taleplerimiz bir kere daha gür bir sesle yükselsin:

12 MART'IN HESABI SORULMALIDIR!
İŞKENCECİ VE KATİLLERDEN HESAP SORULSUN !
KONTR-GERİLLA, MİT VB. DAĞITILSIN !
MHP, ÜLKÜ OCAKLARI KAPATILSIN !
SIKIYÖNETİM VE DEVLET GÜVENLİK MAHKEMELERİNCE ZINDANLARA DOLDURULANLAR SERBEST BIRAKILSIN !
12 MART HÜKÜMLÜLERİNE ÖZGÜRLÜK !

1 Mayıs kutlamalarına

Baş.ta.sa.4'de

kutlamalarına çağıran bir bildiri , istasyona gidilerek İsdemir işçilerine dağıtıldı. İşçiler de bildiri dağıtımına katıldılar ve tüm kent dolaşılarak geniş biçimde dağıtım sağlandı. Bu çalışmalar sırasında kitlenin gür bir sesle haykırdığı 1 Mayıs Marşı, coşkun, militan bir hava yarattı.

İSTANBUL-AYTAÇ İŞÇİLERİ:

Faşist diktatörlük 1 Mayıs kutlamalarına engel olamayacaktır.Bizler alanlarda toplanacak, sloganlarımızı.en gür sesimizle haykıracağız.

İSTANBUL-KARTAL İŞÇİ DERNEĞİ

1 Mayıs kampanyası çalışmaları KİD'de yapılan bir toplantıyla saptandı. Kartal ve çevresindeki semtlerde yürütülecek çalışmalar, her semt ya da fabrika biriminden katılanların ayrı ayrı yaptıkları toplantılarda kararlaştırıldı.

Fabrikalara ve evlere düzenli olarak gazete satışı için gidildi. Kampanyanın mali olarak desteklenmesinde de olumlu bir faaliyet yürüten derneğimiz, trenlerde, evlerde ve kahvehanelerde sürdürdüğü bağış toplama çalışmaları sonucunda 7000 lira topladı.

Kampanya geçen yılkinden daha iyi yürütülmekte ve dernek çalışmalarına güçlü bir atılım kazandırmaktadır.

İZMİT-TAVŞANTEPE YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEĞİNDEN GENÇLER

1 Mayıs kampanyasına ilişkin olarak derneğimizde bir toplantı yaptık. Bir yoldaş, gazetemizin açmış olduğu 1 Mayıs kampanyasının önemini anlatan bir konuşma yaptı.

Daha sonra 1978 1 Mayıs hazırlıkları konusunu tartıştık. Kampanyanın özel hedeflerini şöyle saptadık:

* Başta işçi sınıfı olmak üzere, tüm emekçilerle bağlarımızı pekiştirmek,
* 1977 1 Mayıs katliamının sorumlularından hesap sorulması,Kontr-Gerilla, MİT, MHP ve Ülkü Ocakları nın ortadan kaldırılması, 1 Mayıs'ın işçi sınıfının Birlik, Dayanışma ve Mücadele günü olarak yasallaşması doğrultusunda mücadeleyi yükseltmek,
* 1 Mayıs kutlamalarına en geniş kitleyi katmak.

Bu hedefleri gerçekleştirmek için fabrikalarda ve mahallelerde 1 Mayıs propaganda çalışmalarını sürdürüyor, kahve toplantıları yapıyoruz. Duvar yazısı, bildiri,afiş çalışmalarını da en geniş biçimde sürdürüyoruz.

Öte yandan Uşak Ticaret ve Meslek Liseleri'nden, Hacettepe Sağlık Kolejin'nden, Ankara Ortaöğrenimliler Derneği'nden (ANOD) ve İstanbul İnşaat Teknik ve Yapı Meslek Lisesi'nden gençler, 1 Mayıs kampanyasına ilişkin toplantılar yaptılar ve afiş, yazı, bağış toplama vb. çalışmalara başladılar.

İSTANBUL-BAHÇELİEVLER HALK DERNEĞİ'NDEN GENÇLER

Bahçelievler Halk Derneğinde 1 Mayıs Kutlama Komitesi oluşturarak 1 Mayıs'ın önemini, kampanyanın hedeflerini belirleyen toplantılar yaptık. Ayrıca kapalı salon toplantıları düzenlemeyi amaçlıyoruz. Kampanyayı kitlelere dayanarak yürütüyor ve düzenli bir bağış toplama çalışması sürdürüyoruz. Bütün arkadaşlar birer gün çalışmaya ve aldığımız parayı derneğe bırakmaya karar verdik ve uygulamaya koyulduk. Gazetenin satışını 100'den 200'e çıkardık. Bunu sürekli kılmayı ve daha da çoğaltmayı amaçlıyoruz.Derneğe 1 Mayıs'ı tüm yönleriyle ele alan bir duvar gazetesi astık. Bildiri, afiş ve kahvelerde propaganda çalışmaları yapıyoruz. Hata ve zaaflarımızı aşmaya çalışarak 1 Mayıs'a doğru ilerliyoruz.

Yaşasın 1 Mayıs

Baş.ta.sa.4'de

mel alarak, en somut ifadesini "kendi" ülkesinde devrim yapmak, ülkesindeki devrimin çıkarlarını dünya sosyalist devriminin genel çıkarlarına tabi kılmak, devrimi sonuna kadar sürdürmek ve çıkar gözetmeksizin karşılıklı yardımlaşmada bulan enternasyonalist birlik ve dayanışmasını güçlendirmektedir.

Bugün bütün dünyada proletarya uluslararası planda birleşmiş devrimci harekete karşı her yerde elbirliği eden güçlü bir düşmana karşı savaşmaktadır. Dünya proletaryası bu büyük ve zorlu mücadelesinde, kendi sınıf ideolojisi ve en kuvvetli silahı olan Marksizm-Leninizmin bayrağı altında sımsıkı bir birlik halinde, birleşik, güçlü bir işçiler ordusu halinde hareket etmelidir.

Bu mücadelede onun kurmayı uluslararası Marksist-Leninist harekettir. Dünya proletaryasının uluslararası birliği ve dayanışması bir anlamda onun çeşitli ülkelerdeki öncü örgütleri olan Marksist-Leninist komünist partilerinin ilkeli birliği ve dayanışmasında ifadesini bulmaktadır.

Bugün dünya proletaryası tek bir blok halinde değildir. Burjuvazi ona her taraftan saldırmakta, ve çeşitli yerlerde proletaryanın arasına milliyetçi çitler çekebilmekte, onu kendi çıkarları için bölebilmektedir. Uluslararası proletarya aynı zamanda hem bütün dünyada, hem de tek tek ülkelerde, her türden gerici burjuva ideolojileri, revizyonizm ve onun "Üç Dünya"cı ve "Avrupa komünizmi" çeşitleri tarafından, reformizm, sosyal-demokrasi vb tarafından bölünmüştür. Bütün bu ideoloji ve siyasi akımların tek bir ortak hedefi vardır: Bugünkü köhnemiş dünyanın mezar kazıcısı olarak proletaryayı, onun büyük bir güçle toparlanması ve örgütlenmesini engellemek üzere, mücadelesini zaafa uğratmak ve böylece burjuvazinin egemenliğini ve sömürü ve zulmünü devam ettirebilmesini sağlamak üzere bölmek. Proletaryayı devrimden vazgeçirmek üzere ağulamak.

Bu anlamda, proletarya enternasyonalizminin gerçekleştirilmesi, işçi sınıfının uluslararası planda ve tek tek ülkelerde birlik ve dayanışmasının sağlanması görevi; bu her türden gerici burjuva ideolojilere karşı mücadele eden ve bunların işçi sınıfı üzerindeki etkilerini yok etmek ve bütün işçi sınıfını Marksizm-Leninizmin bayrağı altında toplamak görevinden ayrı olarak düşünülemez.

Başta Sovyetler Birliği olmak üzere bir dizi ülkede komünist partileri ne revizyonizmin hakim olması sonucunda bugün ortaya bunlar tarafından bir de sahte "proletarya enternasyonalizmi" sürülmeye çalışılmaktadır. Sosyalizmin ve Marksizm-Leninizmin bütün dünya proletaryası üzerindeki haklı prestijini bilen bu devrim düşmanı, işçi sınıfı düşmanı burjuva partiler, sözde proletarya enternasyonalizmini savunuyor görünmektedirler.Onlar bu yolla da gerçek kimliklerini gizlemeye ve işçi sınıfı ve halkları aldatmaya çalışmaktadırlar.

Onların sahte proletarya enternasyonalizmi maskesi arkasında asıl savundukları, başta yeni Sovyet emperyalist burjuvazisi olmak üzere uluslararası emperyalist burjuvazinin çıkarları,onların dünya üzerindeki sömürü ve zulümleri, başka ulus ve halkları baskı ve sömürü altına almaları, "yardım" adı altında başka ülkelerin yağmalanmasıdır.

Bu sahtekarlık, bizzat bunların uygulamaları ve savundukları şeyler sonucunda yerle bir olmakta ve her geçen gün yüzleri daha da teşhir olmaktadır.

Dünya kapitalizminin genel bunalımının derinleşmesi ve her ülkede hakim sınıfların işçi sınıfı ve emekçi halka karşı saldırılarının artması,bütün dünyada işçi sınıfının hızla devrimcileşmesini beraberinde getirmektedir. Ve her türden burjuva ideolojisinin iflası karşısında işçi sınıfının bunların etkilerinden kurtulma süreci hızlanmıştır.

Marksist-Leninist hareket bütün dünyada ve tek tek bütün ülkelerde büyüyor güçleniyor. Her geçen gün daha fazla işçi ve emekçi halk yığınlarını önderliği altında birleştiriyor.

Modern revizyonizme ve yeni oportünizme karşı mücadele içinde uluslararası Marksist - Leninist hareketin birliği daha da pekişiyor.

Buhran şartlarında burjuvazinin artan saldırıları her yerde devrimci bir başkaldırışı doğuruyor.

Önümüzdeki yıllar, bütün dünya proletaryası için, birliğini pekiştirdiği, uluslararası ve ulusal planda Marksist-Leninist partilerin önderliğinde ayağa kalktığı parlak yıllar olacaktır.

Uluslararası burjuvazi dünyayı hızla yeni bir dünya savaşına götürmeye ve dünya işçi sınıfını ve halklarını birbirine kırdırmaya çalışıyor. Bu çabaya her ülkede işçi sınıfı kendi burjuvazisine karşı devrimci isyan bayrağını kaldırarak cevap verecektir.

YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ !
YAŞASIN BÜTÜN DÜNYA İŞÇİLERİNİN DÜŞÜNCE VE EYLEM BİRLİĞİ !
YAŞASIN DÜNYA PROLETER DEVRİMİ !
YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM !
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN !

15 Nisan'da

Baş.ta.sa.8'de

ettirdi:

"Sizleri ülkenizi terk etmeye emperyalizm zorlamıştır. Ve B.Alman emperyalistleri de sizleri ikinci sınıf insan muamelesi gören iş esirleri durumuna getirmiştir. En doğal haklarınız gaddarca onlar tarafından ortadan kaldırılmaktadır. Alman hakim sınıfları biz Alman emekçileri üzerindeki sömürü ve baskısını her geçen gün daha çok yoğunlaştırmaktadır. Ve kölelik zincirleri daha da pekişmektedir. Buradaki düşmanlarımız ortaktır. Bizler bu ortak düşmanlarımıza karşı mücadele etmek için sizlere kollarımızı uzatıyoruz. Birleşelim, her alanda işçi sınıfının devrimci cephesini çelikleştirelim."

Her iki arkadaşın konuşması sırasında bütün kitle tarafından " Halkın Kurtuluşu Engellenemez" "Eşit İşe Eşit Ücret","Yaşasın Enternasyonal Dayanışma", "Alman ve Yabancı İşçiler, Bir Mücadele Cephesinde", " Kahrolsun Emperyalizm, Sosyal-emperyalizm." vb. sloganlar sık sık atıldı. Peşinde KPD/ML'in Trampet grubu ile Halkın Kurtuluşu yolunda devrimcilerin oluşturduğu Koro grubu birlikte " Gün Doğdu Hep Uyandık Siperlere Dayandık" marşını söylediler. Ve sonra KPD/ML Trampet Grubu tek başına devrimci marşlar söyledi. Bu grupta bir yoldaş kısa bir konuşmayı Türkçe yaptı. Ve şöyle dedi: "Biz yoksulluk ve sefalet için de, patronların, faşistlerin baskısı altında yaşamaktansa, bütün insanlığın kurtuluşu için mücadele içinde her an ölmeye hazırız" Daha sonra şu sloganları Türkçe olarak hep beraber atalım dedi: "Herkese İş Köylüye Toprak, Halka Hürriyet","Faşizme Ölüm Halka Hürriyet." sloganların bütün salonda haykırılması birlik ve enternasyonal dayanışmanın en iyi örneğini, en unutulmaz örneğini yarattı. Daha sonra İranlı (Cisnu) bir arkadaş konuşma yaptı.Konuşmacı Türkiye ve İran halkının benzer yönleri gibi düşmanlarının da ortak olduğunu ve bu iki kardeş halkın birinde mücadelenin hızlı gelişiminin diğerini de etkileyerek hızlandıracağını açıkladı. Ve Halkın Kurtuluşu gazetesinin siyaseti öncülüğünde yürütülen her türlü anti-emperyalist ve anti-faşist mücadelede kardeş bir ülkenin devrimcileri olarak yer almaya, dayanışmaya her an hazır olduklarını ve bunun bir enternasyonal görev olduğunu açıkladı.

Daha sonra Halkın Kurtuluşu ve Parti Bayrağı üzerindeki baskılar anlatıldı. Ve Halkın Kurtuluşu ve Parti Bayrağı için yardım kampanyası açıldı. Hemen orada 240.Dm yardım toplandı.

Bu gecede Halk oyunları oynandı, işçi arkadaşlar saz çalarak devrimci türküler söylediler. Ve "Grev Var" adındaki tiyatro sahneye konuldu.

Bu gecede Almanyalı, Türkiyeli ve İranlı yurtseverler ve devrimciler enternasyonal dayanışma - nın en güzel örneklerinden birini verdiler. Bu gece daima Türkiyeli ve Almanyalı devrimcilerin kalbinde saygı ile anılacaktır.

İşsizlik, pahalılık,

Baş.ta.sa.2'de

vardır.

Polonya'da ise işsizlik sigortası dahi yoktur. Burada ahlaksızlık, asalaklık çok yayılmıştır.Mark ve dolar ile her şey satın alınabilir.

Macaristan'da resmi verilere göre her yıl 220 bin suç işleniyor. Bunların çoğunu gençler işlemektedir. Ülkede çoğu genç hatta daha küçük olan 1,5 milyon alkolik vardır. Benzer biçimde Çekoslovakya'da da suçlar, örneğin 1976 yılında % 12 artmıştır.

BATILI EMPERYALİSTLER, REVİZYONİST SİSTEME SERMAYE İHRACINI HIZLANDIRIYORLAR

Sovyet revizyonistleri, ülke kapılarını Batı sermayesine ve teknolojisine daha da açtılar. Coca Cola'dan Fiat'a kadar birçok uluslararası tekel, sermaye ihracı ile Sovyetler Birliği'nde fabrikalar kurdu. Sonuçta Sovyetler Birliği'nin dış ticaret açığı 17 milyar doları aşmıştır. Üstelik Moskova elebaşıları, muazzam fonları ve insan gücünü, diğer süper devletle rekabetleri çerçevesinde izledikleri saldırgan siyaset doğrultusunda kullanıyorlar. Silahlanma yarışı sonucunda üretici güçlerin önemli bir bölümü, üretici olmayan amaçlar için kullanılmaktadır.

Sovyetler Birliği ve diğer Doğu Avrupa ülkelerinin borçları 40 milyar dolardan fazladır. Son olarak 1977 başında Sovyetler Birliği ve uyduları, Batılı emperyalistlerden 5 milyar dolar kredi aldılar.Bunu kısa vadede ve büyük faizle ödemek zorundadırlar. Nitekim Polonya'nın ihracattan elde ettiği gelirin büyük kısmı, Batılı emperyalistlerden alınan borçların faizine gitmektedir. Polonya'nın toplam borcu 10 milyar dolardır.

REVİZYONİST ELEBAŞILAR, EMEKÇİLERİN MÜCADELESİNİ BASTIRMAYA ÇALIŞIYOR

Buhranın tüm yükü omuzlarına binen emekçi kitleler, bütün kapitalist ülkelerde olduğu gibi mücadeleye atılmaktadırlar. Özellikle Polonya'da işçilerin mücadelesi dev dalgalar halinde revizyonist klikleri sarsmaktadır. 1970 yılında Gdansk liman işçilerinin, gıda maddelerinin fiyatlarının artırılmasını protesto için giriştikleri grevler yayıldı. Silahlı çatışmalara dönüştü. Gomulka revizyonisti devrildi. Ancak yerine daha usta bir revizyonist Gierek kliği geldi. Haziran 1976'da da Random'da büyük ayaklanmalar oldu. İşçiler kapitalist düzene ve onun bekçisi kolluk kuvvetlerine nefretlerini gösterdiler.

Sovyetler Birliği'nde de, bütün faşist sansüre rağmen,halk kitlelerinin hoşnutsuzluğunu çatışmalarla açığa vurduğu bilinmektedir.Özellikle Stalin'in doğum yeri olan Gürcistan'da az zaman önce Brejnev revizyonistlerinin baskıları karşısında halk kitleleriyle faşist güçler arasında büyük çatışmalar oldu. Bütün diğer revizyonist ülkelerde de emekçi kitlelerin hoşnutsuzluğu artmaktadır. Buhran derinleştikçe hoşnutsuzluk artmakta, polis izlemesi, fişleme, akıl hastanelerine kapatma olayları da çoğalmaktadır.

Revizyonist sistemin içinde bulunduğu buhran bütün emperyalist dünyanın içine düştüğü derin siyasi ekonomik ve toplumsal buhranın bir parçasıdır. Revizyonist ülkelerde dirilmiş olan kapitalist ekonominin kaçınılmaz sonucudur. Sovyetler Birliği ve diğer revizyonist ülkelerdeki proletarya başta olmak üzere, uluslararası proletarya ve ezilen halk kitleleri, revizyonist-kapitalist sistemi tarihin çöplüğüne atacaklardır. Ne Brejnev revizyonistleri, ne de diğer revizyonist elebaşılar, sosyalizmin kızıl bayrağının bu ülkelerde yeniden dalgalanmasını engelleyemeyeceklerdir.

CHP hükümeti

Baş.ta.sa.1'de

yon sonucu çıkan olaylardan sonra Başbakan Ecevit, "Bu arada sabotajların, suikastların kaynaklarına inme yolunda hükümetimizin çalışmaları da etkinleşmektedir" diyor. Bu "kaynaklar" yerin kaç kat dibindedir ki, hükümetin yaptığı sondajlar hâlâ bir sonuç vermiyor? Yoksa CHP hükümetinin ödünü kopartan birtakım karanlık güçler mi sırıtıyor bu "kaynaklardan"?

Elbette bu ikincisi doğrudur. Ve CHP hükümetinin az ya da çok yetkili tüm üyeleri halka yönelen katliamların, sabotajların, saldırıların kaynağının Kontr-Gerilla, MİT, MHP ve Ülkü Ocakları olduğunu adları gibi biliyorlar. CHP'nin elinde bugün, faşist diktatörlüğün bu özel cinayet çetelerini, bütün pisliklerini, iğrençlikleriyle ortaya koyacak yığınla belge ve kanıt vardır. CHP'li İçişleri Bakanı, yine Malatya olaylarından sonra "kimleri, kimlere öldürtecekler biliyoruz, bu liste elimizde" diyor. Bunun anlamı açıktır: Faşist katil çeteleri şimdiye kadar Hamido vb. birçok adamlarını öldürdüler. Bundan sonra da listelerindeki sıraya göre başka faşistleri öldüreceklerdir. Listede yalnız öldürüleceklerin değil, faşist katillerin, örgütlerinin ve kendilerinin adları da vardır. Peki CHP hükümeti, halkımızın açıklanmasını istediği bu vb. listeleri,belgeleri açıklamak için neyi bekliyor? Yüzlerce yurtsever, demokrat ve devrimcinin daha kanlı pusularda katledilmesini ve birçok kentimizin daha yakılıp, yıkılmasını mı? Eğer CHP'nin hükümet üyeleri ve tüm milletvekilleri bu belgeleri açıklamaz kendilerine saklarlarsa, ne derlerse desinler, faşist cinayet çetelerinin suç ortağı olmaktan kurtulamayacaklardır. Onlar yeryüzünün tüm ırmaklarında yıkansalar, halka karşı işledikleri bu ağır suçun kara çamurundan arınamayacaklardır.

Emekçi halkımız,

Baş.ta.sa.1'de

sever ve devrimci öğrencilere karşı kullanılmıştır. Milyonlarca emekçinin 20 Mart direnişinden korkuya kapılan yazar, birkaç satır sonra halk düşmanı yüzünü iyice açığa koyuyor: "Halk bir sahip aramaktadır. Acele SIKIYÖNETİM..." Faşist demagoji burada faşist planları açığa vuruyor.

Malatya katliamı üzerine gene Tercüman yazarları ilk sayfada şunları yazıyorlar: "Malatya'da dün çatışma oldu...Oysa 6-7 Eylül'de birçok yüksek rütbeli komutan görevinden alınmıştı" (18 Nisan). Burada faşist demagoji kendi kendini ele veriyor. 6-7 Eylül 1956'da "Atatürk'ün Selanik'teki evine bomba kondu" haberi gazetelerde yayınlandıktan sonra İstanbul'daki Rum halkın evleri yağma edilmişti. Sonradan belgelerimizle ortaya çıkarıldığı gibi böyle bir bomba koyma olayı olmamıştı. Haberi, o zamanki İstihbarat sorumlularından namlı faşist Mithat Perin, egemen sınıfların isteği doğrultusunda uydurmuştu. Malatya'daki terörden önce yayınlanan sahte bildiriler, "Camiye bomba kondu", "suya zehir katıldı" uydurmaları gibi.

Benzer biçimde MHP'li işkenceciler " "işkence"-den yakınıyorlar. Faşist diktatörlüğün en güvenilir savunucuları oldukları halde "faşizme karşıyız, komünizme de" diyorlar. Grevleri kırıp işçileri kurşunladıkları halde "kapitalizme de karşıyız, komünizme"de yalanını yayıyorlar. Amerikan emperyalizmi ve CIA'nın en sadık uşakları oldukları halde "emperyalizme de karşıyız" diyorlar.

Faşist demagoji halk üzerindeki zulüm ve baskının bir parçasıdır. Emekçilerin faşizme karşı nefretinin dizginlerini ele geçirmek, hedef şaşırtmak ve faşist cinayetleri örtbas etmek amacını gütmektedir. Faşist katil ve işkencecilerden hesap sorulmasını isteyen halkımız, Tercüman yazarları ve diğerlerinin yalanlarını da boşa çıkartacaktır.

TÜRKEŞ VE

Baş.ta.sa.1'de

ve can güvenliğini yok eden saldırıların yol göstericileri!

Aynı istihbarat yetkilisi, demecinde şunları da eklemiş:

"1 Mayıs günü bütün yurtta büyük olaylar beklenebilir. Sanayiciler,politikacılar kaçırılabilir. Bunlar önlenemez"Faşistler yapacaklarını önceden açığa vurmadan edemiyorlar. Kontr - Gerilla ve MİT, MHP ve Ülkü Ocakları gibi faşist yuvalardan yapılan saldırılarla devrimciler,yurtseverler, demokratlar katledildi. Halka karşı toplu katliamlara girişildi. Postayla bomba yollanıp katliamlar sürdürüldü. Şimdi faşistler, adam kaçırmayı planlıyorlar.

Türkeş'in ve diğer faşistlerin sözleri, bir defa daha kendilerini apaçık ele vermiştir.

KONTR-GERİLLA VE MİT DAĞITILMALIDIR !
MHP VE ÜLKÜ OCAKLARI KAPATILMALIDIR !

İstanbul Ak-sa

Baş.ta.sa.5'de

bestlik, eylemde birlik ilkesi temelinde katılması kapitalistlere hizmet eder.

3) 1 Mayıs'ın bütün ülke çapında kutlanması işçilerin olgunlaşmasına yardımcı olur.

4- 1 Mayıs işçi bayramı olarak yasallaşmalıdır.

HAŞMET ZEYBEK:

Baş.ta.sa.5'de

nışma ve mücadele günü olan bir gün;fabrikalarda, tarlalarda, her türlü üretim ünitelerindeki emekçilerin katıldığı ve her yerde kutlanan bir gün olmalıdır.

İşçi sınıfına hiç bir şey burjuvazi tarafından verilmemiştir. İşçi sınıfı mücadelesinin tali başarıları reformlardır. 1 Mayıs'ın işçi bayramı olarak yasallaşmasını da belirleyecek olan yine işçi sınıfının yükselen mücadelesi olacaktır.

Tekstil Sendikası

Baş.ta.sa.5'de

list, anti-faşist kuruluş ve güçlerin eylemde birlik, ajitasyon ve propagandada özgürlük ilkesine uygun olarak 1 Mayıs'a katılmaları, kendi sloganlarını haykırmaları demokrasi gereğidir. Bu ilkeyi uygulamayanlar faşist provokasyonlara zemin hazırlayacaklardır.

3) 1 Mayıs işçi bayramı bir şehirde değil, elbette tüm ülkede kutlanmalıdır. Aynı zamanda tüm faşist güçlere karşı dayanışma sağlanmalı ve faşist diktatörlüğü hedef almalıdır.

4) 1 Mayıs ülkemizde ve bütün ülkelerde yasallaşmalıdır. Bugün olmasa bile ulusal demokratik halk devrimi sonunda işçi-köylü iktidarı kurulduktan sonra halk yasalarına göre yasallaşacaktır.

HALKIN KURTULUŞU * HAFTALIK SİYASİ GAZETE

SAHİBİ: TEOMAN GÜRAL * SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: VELİ YILMAZ * YÖNETİM YERİ: PİYERLOTİ DİZDARİYE MEDRESESİ SOK. 8/A DAİRE 2/B ÇEMBERLİTAŞ-İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI: YURTİÇİ: YILLIK 200 TL, 6 AYLIK 100 TL, YURTDIŞI: 2 KATI * BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET * GENEL DAĞITIM: YURT-DA ŞEFTALİ SOKAK, NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL * YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL

1945: Almanya'da

Baş.ta.sa.4'de

üstüne çöken felaketi anlatan koca bir kitabı dolduruırdu. Tek tek her acıyı anlatabilseydi, göz yaşlarından bir deniz ve acılardan bir dünya oluşurdu.

Ve biz, 18 milliyetin mensupları bu 1 Mayıs sabahı, bu günün önemini kavramış olarak ve onu uluslararası dayanışmanın bir işareti olarak tüm dünyanın önünde kabul etmeye azimli olarak burada bulunuyorduk. Bu günü onurlu ve sade bir biçimde, yeni bir dönemin başlangıcı olarak kutlamaya azimliydik. Şimdi hastaları yatırmakta kullanılan eski SS kışlalarının oradan, yeni yeni sağlıklarına kavuşmakta olan genç yahudilerden oluşan uzun bir kortej gelmekteydi ve aralarında 10-14 yaşlarında çocuklar da bulunmaktaydı.

Taşımakta oldukları pankartta ölümün kol gezdiği Auschwitz-Gaz odalarının resimleri çizilmiş ve bu resimlerin altına da "Auschwitz'in gaz odalarını ve milyonlarca ölüyü unutma!" kelimeleri yazılmıştı.

Bu an, hepimizin mutlaka korkunç ve zalim geçmişi anılarımızda bir kez daha yaşadığımızdan eminim. Ardından kamp orkestrası ezilenlerin marşı olan dünyaca meşhur "Kardeşler güneşe,özgürlüğe!" marşını çalarken birçok tehlike ve ölümden geçen ve onulmaz acıyla katılaşan kamp mensubunun gözlerinden yaş aktığını gördüm.

Bunlar sevinç gözyaşlarıydı.

Bunlar, kendilerine bu günleri gösteren yaşama duyulan minnettarlığın gözyaşlarıydı.

Hiç bir davete veya komuta gerek kalmadan şapkalar çıkarıldı ve bütün milletin diliyle, bir yemin gibi, içten bir sesle şu marş dudaklardan dökülerek göklerde çınladı:

Kardeşler, güneşe,özgürlüğe
kardeşler aydınlığa doğru.
Karanlık geçmişten aydınlık
gelecek parlıyor.
Bak, karanlıklardan nasıl
sonsuz milyonlar kafilesi
fışkırıyor.
Haşretini çektiğimiz seye
talebiniz
geceyi ve göğü aşana dek
kardeşler artık el ele
kardeşler ölüm sırıtıyor
köleliğe nihai bir son
yaşasın en son Kavga.

Bucherwald'da gelişen olayları, ancak bu onurlu dakikaları yaşayanlar hissedebilirler. Burada Avrupa'nın tüm uluslarının temsilcileri mevcuttu.Gece ve şafaktan geçmiş, kölelikten ve katliamlardan kurtulmuş bu insanlar nihayet özgürlüğün simgesi olan bir günü yaşıyorlardı. Son dakikaya kadar tehlike ve ölüme karşı direnebilmeleri, hepimizi çelikten bir bağ gibi saran ve birleştiren yüce dayanışmaya borçluydular. Bugün, halkların birliğinin net ve sade bir sembolü idi. Hepimiz açık kalplilikle yeni bir anlaşmanın başladığını ve gerçek bir dünya barışının başlangıcını hissediyorduk.

Tüm ülkelerden gelen ve gelecekte yurtlarında, ülkelerinin siyasetini yönlendirecek veya en azından etkileyecek olan bu anti-faşist arkadaşlar Bucherwald'taki bu muhteşem eylemi hiç bir zaman unutmayacaklar.

Biz anti-faşistler şundan eminiz: Kan ve gözyaşıyla yoğrulmuş bu dayanışma bağı öylesine güçlü bir bağdır ki, bundan sonra faşist, emperyalist ve gerici klik halkları katletmeyi başaramayacaktır.

Biz, 21.000 kurtarılmış tutsak, bu 1 Mayıs'ta buna and içtik.

Daha sonra bir pandomimle, Nazilerin halkların yaşamlarındaki ve bizim geçmişteki acılı varlıklarımızdaki kanlı yerleri sergileniyordu.

Bugün, hayatımın en güzel ve en etkili Mayıs bayramını kutlamış oldum.

İGD'li sosyal-faşistlerden

Baş.ta.sa.8'de

yıkıyorlardı.

İŞTE İGD GENEL SEKRETERİ TEMEL SAÇLI'NIN SÖYLEDİKLERİ,İŞTE GERÇEKLER !...

"İGD Genel Sekreteri Temel Saçlı dün basına yaptığı açıklamada Sadık Canarslan'ın öldürülmesi olayının tamamiyle polisiye bir olay olduğunu öne sürmüş, Mustafa Koldamca ve Yafet Yardım'ın İGD üyesi olmadıklarını bildirmiştir."

MİLLİYET 20.4.1977

"İGD, ... Bu tip eylemlerin ancak faşistlerce ya da görevli ajanlarca kışkırtıldığının bilincindedir. Yine söyleyelim ki derneğimizin adı geçen saldırı ile hiç bir ilgisi yoktur. Yapılacak herhangi bir soruşturma bu gerçeği açığa çıkaracaktır."

VATAN,26.4.1977

BU GERÇEK ORTAYA ÇIKMIŞTIR, HEM DE KENDİ BESLEMENİZ KATİLLERİN İTİRAFLARIYLA !

Katillerden Hüseyin Karaca mahkemede itiraf ediyor:

"İGD sempatizanıyım ve bu derneğin fikirlerini benimsiyorum. 19.4.1977 günü Kocamustafapaşa Tren İstasyonu ve Yedikule Lisesi civarında İGD imzalı afişleri asmaya saat 02.00 sıralarında Orhan Güzelsoy, Mustafa Koldamca, Yafet Yardım'la birlikte çıktık..." (5. Ağır Ceza, dosya no: 977/211)

İGD'li beslemelerin mahkemedeki itirafları ve birbirlerini suçlamaları yüzlerini açığa çıkarıyor:

Mustafa Koldamca'nın ifadesinden: Tarih: 26.4.1977

"Ancak Hüseyin Karaca arkamızdan koşarak geliyordu. Hüseyin yanımıza geldiğinde, ben bir el ateş ettim, birisini kalçasından mı, yoksa ayağından mı vurdum dedi. Şu durumda Sadık Canarslan'ı vuran şahıs Hüseyin Karaca'dır, onda da silah vardı, dedi."

Yafet Yardım'ın itirafından:

"... Mustafa Koldamca havaya iki el ateş etti. Hüseyin havaya değil,karşı tarafa ateş etti..."

Yapılan soruşturma gerçeği ortaya çıkarmış, bu tip eylemin ancak"faşistlerce veya görevli ajanlarca kışkırtıldığını", İGD Genel Sekreterinin dediği gibi sıradan polisiye bir olay değil, sosyal-faşistlerin devrimcilere bir saldırısı olduğunu doğrulamıştır.

KARDEŞLER !

Sosyal-faşistler, yalnız Sadık yoldaşı değil, İzmir'de İdris TÜRKOĞLU ve Yusuf EKİNCİ yoldaşları da katlettiler. Onlar halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin düşmanıdır, onlar halkımızın çıkarlarını sosyal-emperyalist efendilerine satan hainlerdir.

Bu besleme cinayet örgütünün saflarındaki bütün dürüst arkadaşlar yalan ve demagojilerden arınmalı, halkımızın ve devrimin saflarına katılmalıdır.

SADIK YOLDAŞ, KANIN YERDE KALMAYACAK !
FAŞİST VE SOSYAL-FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORALIM !
MHP, ÜLKÜ OCAKLARI VE İGD KAPATILMALIDIR !
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM !
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ !

Pazarcık'lı yoksul köylüler

Baş.ta.sa.4'de

tu. Hiç bir şey demeden gittiler. Az sonra tekrar geldiler. "Dernek başkanı kim? Bunu düzenleyen başkanın adı ne?" diye sordu. Bu aciz soruya köylülerin cevabı; "biz hepimiz başkanız" olmuştur. Çocuklar küçük elleriyle sımsıkı kavradıkları taşlarla hazır bekliyorlardı. Yüzbaşı fotoğraf çekmek istedi, fakat pankartlarla üstüne yüründü,sırtlarını çevirerek fotoğraf çektirmediler. Yüzbaşının yüreğine bir korku düştü. Mitingi dağıtmaya kalkışsa kesin bir direnmeyle karşılaşacağını anlayan yüzbaşı saldıramadı. Hıncını orada alamayınca uzak köylerden gelenlerin yolunu kesti. Otobüsteki köylülerin üstünü aradıktan sonra "Davutlara gitmeyin onlardan birini öldürdük ve mitingi dağıttık" diyerek gözdağı vermeye çalıştı. Arkadaşlar direndiler, ancak pankartlarını almakla yetindi. Bir arkadaş miting alanında toplanan halkı tüm dünyada komünizmin yüce davası uğruna şehit edilenler için iki dakikalık saygı duruşuna davet etti. Sermayenin beyaz terörü devrimin ve birliğin kızıl öfkesiyle lanetlendi. Sloganlar atıldı; 1 Mayıs Marşı söylendi.

Bir arkadaş 1 Mayıs'ın önemini anlatan bir konuşma yaptı.

Kız arkadaşların bazıları şiir okudu. Bundan sonra önde kızıl bayrak tüm halk,marşlar, sloganlar söyleye söyleye pankartlarıyla birlikte iki-üç km. uzaklıktaki Karahasanlar köyüne doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca "Yaşasın Şanlı 1 Mayıs", "Herkese İş, Köylüye Toprak, Halka Hürriyet", "Kahrolsun Faşizm, Sosyal-Faşizm", "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet","Halkın Kurtuluşu Engellenemez", ayrıca "Kadınsız Devrim Olmaz" sloganları atıldı. Yürüyüşe bin beş yüzü aşkın emekçi katılmıştı. Karahasan köylüleri yürüyüşü olumlu karşıladı;onlar da katıldılar, kadını, erkeğiyle hepsi meydana doluştu mücadelemizde başarılar dilediler. Halay çekildi. Köye girerken bir köylü kadın bir kuzuyu şanlı 1 Mayıs uğruna kurban etti. Yürüyüş kolu köyün içini de dolaştıktan sonra köyün meydanında toplandılar.Bu sıra "Kadınlar Devrimci Saflara" sloganları sık sık atıldı. Yapılan masraflar için bağış toplandı. Kız ve erkek arkadaşlar şiir okudu ve bir arkadaşın konuşmasından sonra devrim andı içilip dağılındı.

HALKIN BİRLİĞİ

Baş.ta.sa.1'de

ortaya konması gerekiyor.

Bazıları provokasyon ve saldırıların artması karşısında dehşete kapılıyor ve "Aman sessiz kalalım, mücadeleye girişmeyelim, provokasyon olabilir,falan eylemi yapmayalım" türünden uyuşturucu fikirler yaymaya çalışıyorlar. Bu kişiler yükselen halk mücadelesini göremiyorlar. İşçi sınıfı ve halkın büyük gücünün farkında bile değiller.

Provokasyonları engellemenin, tesirsiz hale getirmenin tek yolu vardır: Uyanıklığı artırmak, halk güçleri arasında tam bir demokrasi ile birliği sağlamak, mücadeleyi yükseltmek ve Kontr-Gerillası, MİT'i, MHP'si, Ülkü Ocakları ve diğer karanlık güçleri, baskı ve terör aletleri ile birlikte faşist diktatörlüğü yerle bir etmek.

Bazıları hâlâ halk güçlerinin birleştirilmesinin ve güçlü bir mücadelenin ortaya konulmasının önünde engeller olarak duruyorlar. Bunların bir kısmının gözleri kendi gruplarından,kendi çevrelerinden ve bunların dar çıkarlarından ötesini göremiyor. Bazılarının zaten, halkın, halk güçlerinin anti-faşist, anti - emperyalist mücadelede birliğinin sağlanması diye bir meseleleri yoktur. Bir kısmının ise kaderlerini revizyonistlerle değil, devrimcilerle birleştirmeleri gerektiğini kavrayacak kadar gözleri açılmış değil.

Bugün mücadele etmek isteyenlerin, devrim yapmak, faşizmi devirmek isteyenlerin halkın isteğine kulak vermesi gerekiyor.

İşçi sınıfı ve emekçi halk,birlik olunmasını ve mücadelenin daha da güçlendirilmesini istiyor.

Bu istek aynı zamanda zaferin yolunu da gösteriyor. Bütün halkın birliği, bütün halk güçlerinin birliği ve doğru mücadelesi; faşist diktatörlüğü baskı, terör ve provokasyonlarıyla birlikte mezara gömecek tek güçtür.

Ankara Dev-Genç ve Lise-Der'in kapatılmasını protesto ediyoruz

Ankara Valisi, Ankara Dev-Genç'i ve Lise-Der'i kapattı. Bu kapatma kararı, egemen sınıfların halk üzerindeki baskılarının bir parçasıdır. Ankara Valisi, faşist katillerin yuvalarından biri olan Ülkü Ocakları'na dokunmamaktadır. CHP hükümetinin siyaseti doğrultusunda, faşist saldırganlar karşısında aciz ve teslimiyet içinde kalmaktadır. Bu kapatma, halk güçlerinin birliğini parçalayan ve faşizme hizmet eden bir karar olmuştur.

Ankara Valisinin kararını protesto ediyoruz. Kapatılan dernekler yeniden açılmalıdır.

Faşist saldırganların postayla yolladıkları bombanın patlaması sonucunda Pazarcık'ta Bekir Aydoğan adlı emekçi ölmüştür. Yeni Haber-İş Adana Şubesi ve TÜM-PTT-DER İstanbul Şubesi, yayınladıkları açıklamalarla Kontr-Gerilla'nın bu halk düşmanı tertibini protesto ediyorlar.

Yeni Haber-İş Adana Şubesinin açıklaması

Faşist diktatörlüğün resmi ve sivil güçleri, işçi sınıfımız ve emekçi halkımıza her alanda olduğu gibi, PTT emekçileri üzerinde de saldırılarını yoğunlaştırmışlardır.

Daha dün İstanbul'da, Ankara'da faşistlerin saldırılarına bir yenisi eklenmiş, Pazarcık, Gölbaşı ve Gaziantep'e koli ile faşistler tarafından gönderilen bombalar Gölbaşı ve Gaziantep'te bir tesadüf sonucu patlamadan önce tesirsiz hale getirilmiş, Pazarcık'ta da bir CHP Milletvekili adayı adına gönderilen bombanın patlaması sonucu emekçi kardeşimiz hat bakıcısı Bekir Aydoğan ölmüş ve ikisi kadın, 4 kardeşimiz de ağır yaralanmışlardır. Yaralılar Ç.Ü.Tıp Fakültesi Numune Hastanesinde ameliyata alınmışlardır.

Bu insanlık dışı katliamı şiddetle protesto ediyor, katillerin bulunmasını ve hesap sorulmasını istiyoruz. İşçi sınıfını ve emekçi halkımızı faşist diktatörlüğe karşı birlik içinde mücadeleye çağırıyoruz.

Tüm PTT-Der İstanbul Şubesi bildirisi

Emekçi halk ve PTT emekçileri üzerinde faşistler tarafından yöneltilen saldırılara her gün bir yenisi ekleniyor. Halkın her kesimine azgınca saldıran, öğrenim için okula giden öğrenciler üzerine, evlere, derneklere bomba atan, gençleri, emekçileri sokaklarda kurşunlayan gözü dönmüş faşistler yeni saldırı yöntemlerine başvurarak tüm emekçi halkı ve özellikle PTT emekçilerini tehdit ediyorlar.

Bu yeni saldırı yöntemlerinden birisi posta ile bomba göndermektir. Bu uygulama sonucu Gaziantep ve Gölbaşı PTT'sine gönderilen bombalar patlamadan bulunmuş ve zararsız hale getirilmiş, Pazarcık'ta ise patlayarak Bekir Aydoğan adlı hat bakıcısı ölmüş ve birçok PTT emekçisi ağır yaralanmıştır.

Kontr-Gerillanın ve faşist çetelerin PTT emekçilerine yönelen saldırılarını ve gerekli önlemler alınmassa ortaya daha vahim olayların çıkacağını TÜM-PTT-DER olarak daha önce saptamış, 3 Nisan 1978'de konu ile ilgili olarak Ulaştırma Bakanlığıyla İçişleri Bakanlığına gerekli başvuruyu yaparak kamuoyuna açıklamıştık. Fakat bugün faşist diktatörlükle uzlaşma içinde olan ve olayları hala tarafların çatışması halinde göstermekte ayak direyen CHP hükümeti bu tavrının sonucu olarak gerekli önlemleri almamıştır.

Bugün açıkça görülmektedir ki taraflar çatışmamakta, Kontr-Gerilla ve faşist saldırganlar emekçi halkın her kesimine azgınca saldırmaktadırlar. Bu konuda tarafsızlık politikası izlemekte devam etmek emekçi halka yapılan saldırılar karşısında faşist saldırganların yanında yer tutmak ve onlara eylemleri için zemin hazırlamak, saldırı ve katliamlara ortak olmaktır.

Biz PTT emekçilerinin ve tüm halkın üzerinde yoğunlaşan baskı ve saldırıları nefretle kınıyor, ilgililerden gerekli önlemleri almalarını istiyoruz.

KATİLLER VE SALDIRGANLAR BULUNSUN KONTR-GERİLLA VE FAŞİST YUVALAR DAĞITILSIN

Doğumunun 108. yılında

Büyük önder Lenin'in yolundan yürüyoruz

Lenin, Komintern III.Kongresinde konuşuyor.

Bütün ülkelerin işçilerinin ve ezilen halkların yüce öğretmeni Lenin, 108 yıl önce 22 Nisan 1870'de doğdu. Lenin'in öğretileri her zaman geçerli olarak kalmakta ve Leninizm her geçen gün hayatın ve mücadelenin gerçekleri tarafından doğrulanmaktadır.

Modern revizyonizm ve onun yeni bir türü olan "Üç Dünya" oportünizminin, burjuvazinin emrindeki bütün saptırmaları karşısında, Lenin'in revizyonizme karşı öğretileri, her zaman olduğu gibi bugün de yeniliğini, bilimselliğini ve geçerliliğini korumaktadır. O'nun her eseri, her türden revizyonizmi yerle bir eden güçlü birer silahtır.

Doğumunun 108. yıldönümünde, Lenin'in "Marksizm ve Revizyonizm" adlı eseri üzerine Tiran Radyosu tarafından yapılmış olan bir yayına yer veriyoruz.

Lenin'in "Marksizm ve Revizyonizm" adlı eseri birkaç sayfadan oluşmakta, fakat önemi büyük bir

Dev. Sa. 6

15 Nisan'da Almanya'nın Münster şehrinde düzenlenen Halk Gecesi enternasyonal dayanışmanın en güzel örneklerinden biri oldu

15 Nisan Cumartesi günü Almanya-Münster şehrindeki Halkın Kurtuluşu taraftarı devrimciler 6 Mayısta Berlin ve Duisburg şehirlerinde ve 13 Mayısta BİELEFELD şehrinde yapılacak DEVRİM ŞEHİTLERİNİ anma toplantılarına ve 1 Mayıs yürüyüş ve toplantılarına kitleleri hazırlamak ve daha yoğun bir şekilde katılmasını sağlamak için bir Halk Gecesi düzenlediler.

Geceden önce, halk kültürünün önemini belirten Türkçe ve Almanca bildiriler bir ay öncesinden itibaren dağıtıldı.

Geceye 400'e yakın Türkiyeli ve Alman yurtsever, demokrat ve devrimci katıldı. Salonun sahnesinin bir tarafına Parti Bayrağı'nın, diğer tarafına da Halkın Kurtuluşu gazetesinin bez üzerine işlenmiş büyük amblemleri asılıydı. Salonun diğer tarafları "Yaşasın UDHD", "Alman ve Yabancı, Bir Mücadele Cephesinde", "İşçiler Sendika Yönetimine" "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet" gibi sloganları ile Türkçe ve Almanca olarak donatılmıştı. Ön salonda devrimci yayın organları için Türkiyeli, Alman ve İranlı arkadaşlar sergi masası açmışlardı.

Gece Devrim Şehitlerine bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Daha sonra Türkiyeli bir devrimci arkadaş bir konuşma yaptı.

Daha sonra bir işçi arkadaş devrimci türküler söyledi. 1 Mayıs filmi gösterildi. Türkiye'de emekçi kitlelerin faşist ve sosyal-faşistlere karşı yürüttüğü mücadeleyi açıklayan diazlar gösterildi. Bunlar hakkında Türkçe Almanca açıklamalar yapıldı.

1972'de faşist diktatörlük tarafından idam edilen halkımızın yiğit ve devrimci evlatları olan Deniz, Yusuf ve Hüseyin Yoldaşların resimleri gösterildi. İdam sehpasındaki son sözleri Türkçe ve Almanca olarak okundu.

Daha sonra KPD/ML Merkez Komitesi adına bir yoldaş konuşma yaptı. Konuşmacı "Değerli arkadaşlar, bu Halk Gecesi içinde sizlerle birlikte 6 Mayıs'ta faşist diktatörlük tarafından idam edilen devrimcileri, yani Deniz'i, Yusuf'u, Hüseyin'i anmaktayız. Aynı zamanda bugün sizlerle birlikte emperyalizmin gerici barbarlığı ve faşistler tarafından katledilen binlerce devrimciyi anmaktayız." diye söze başladı. Konuşmaları içinde emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin ve onların uzantısı gericilerin, uşaklarının çirkin yüzünü sergiledikten sonra şöyle dedi: "Üç Dünya savunucuları da modern revizyonistlerden hiç geri kalmıyorlar. Esas düşman olarak sadece sosyal-emperyalizmi göstermeye çalışıyorlar. Böylece onlar kendilerini Amerikan emperyalistlerinin gerici kolları arasına atmaktadırlar. Fakat devrimci mücadele ve devrim, onları beyleri ile birlikte yere çalacaktır." KPD/ML MK üyesi yoldaş sözlerini şöyle devam

Dev.Sa.7.Sü.6'da

Mecitözü sokakları gür, coşkulu haykırışlarla çınladı: "Burhanlar Ölmez", "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet."

Burhan yoldaş ölümünün 2.yıldönümünde anıldı

Yurdunun bağımsızlığı, halkının onurlu ve aydınlık geleceği için mücadele eden Burhan Barın yoldaş, 8 Nisan 1976'da faşistlerin kalleş pusularında ölümü kucaklamıştı.

Mecitözü halkı ve yoldaşları, Burhanlarını ölümünün 2. yıldönümünde toplantı, yürüyüş ve mitingle andılar.

MYDGD önünde toplanan devrimciler, coşkulu, hınçlı sloganlarla yürüyüşe geçtiler. Devrimci marşlar ve sloganlar, mitingi izleyen halkın duyarlığını kamçılıyor, faşist diktatörlüğe karşı kinini biliyordu. Yürüyüşe katılmak isteyenleri polisin iteleyerek kaldırımlara sürmesine ve yıldırmaya çabalamasına rağmen katılmalar oldu. 300 kişilik yürüyüş kolu miting alanına geldiğinde 500'e yaklaşmıştı. Faşist polisin engelleme çabaları miting alanında da sürdü. Yürüyüşe katılanlarla izleyen kitle arasına set çekmek istedi. Fakat devrimciler bu oyunu bozdular. Alandaki devrimciler halkın yoğun olduğu tarafa dönerek, yürüyüş kolunun iki ucunu onlarla birleştirdiler ve bir halka oluşturdular. Bir yoldaş mitingi izleyen kitlenin içinde konuşma yaptı. Konuşmasında cinayetlerin, zulmün, pahalılığın kaynağının bu düzen olduğunu ve kurtuluşun emekçi kitlelerin kollarında olduğunu vurguladı. Daha sonra yürüyüşe geçilerek Burhan yoldaşın mezarı başına varıldı. Törene katılanların sayısı oldukça çoğalmıştı. Saygı duruşundan sonra Burhan yoldaşın kardeşi, onun hayatını ve mücadelesini anlattı. Devrim andı içildikten sonra, marşlar söylenerek toplu halde şehir meydanına yüründü. Oradan dağılındı.

İGD'li sosyal-faşistlerden hesap soralım

Sadık Canarslan yoldaşın 1. ölüm yıldönümünde İYDGD bir bildiri yayınlayarak, sosyal-faşist katilleri teşhir etti. Öte yandan Aryamehr Liseli gençler de bir toplantı düzenleyerek Sadık yoldaşı andılar.

İYDGD bildirisi aşağıdadır.

Bundan bir yıl önce, 19 Nisan 1977'de, proleter devrimci Sadık CANARSLAN yoldaş katledildi. Halkımız bir yiğit evladını daha yitirdi.

Sadık yoldaş, Trakyalı yoksul bir köylü ailesinin çocuğuydu. Sömürüyü, zulmü, devrimci düşünceyi hayatın içinde kavradı. İstanbul İTİA'ya girdiğinde, proleter devrimci siyasetin ışığında yürüyordu. Mücadelenin en ön saflarındaydı. O, grevdeki işçilerin, toprak mücadelesi veren yoksul köylülerin yanındaydı, öğrenci gençliğin öğrenim özgürlüğü can güvenliği mücadelesinin en önündeydi. Yurtlar üzerindeki faşist baskıları protesto eden afişleri yapıştırırken hain tuzaklarda katledilmişti.

KİMDİ SADIK YOLDAŞI KATLEDENLER?

Bu seferki katiller MHP'li, Ülkü Ocaklı faşistler değildi. Sadık yoldaşı İGD'li sosyal-faşist beslemeler katletmişti.

KARDEŞLER !

İGD, sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi, halk ve devrim düşmanı bir şebekedir. Onlar tıpkı Ülkü Ocaklı katiller gibi masum pozlarına bürünüyorlar. Halkımızın ve gençliğin devrime ve sosyalizme olan samimi duygularını sömürerek yüzlerini maskeliyorlar. Sadık yoldaşın katli, sosyal-faşistlerin halka ve devrime düşman yüzlerini gösterdiği ilk cinayetleridir. Bunun için İGD, olayı geçiştirmeye, unutturmaya, sıradan bir olaymış gibi göstermeye çalışıyor.

Sadık yoldaşın geçen yıl yapılan cenaze töreni. Sıkılan yumruklardaki öfke, hınç ve direnç, kalleş pusulardaki katillerin yüreğine korku salıyor.

SADIK CANARSLAN yoldaşın katillerinin İGD üyesi olduğu açığa çıkınca, tıpkı faşistler gibi onlar da katillere sahip çıkmadılar.

Cinayetin ertesi günü İGD Genel Sekreteri, olayla ilgileri olmadığını iddia ederken, katiller ifadelerinde İGD'li olduklarını söylüyor, hem de suçu birbirinin üzerine

De.sa.7.sü.4'de

ÇAĞRI

1 MAYIS İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI BİRLİK, DAYANIŞMA VE MÜCADELE GÜNÜ YÜRÜYÜŞ VE MİTİNGİNE KATILALIM

TARİH: 1 MAYIS 1978
YER : YENİ İSTASYON MEYDANI / ADANA
SAAT: 12.00

TERTİP KOMİTESİ

ÇAĞRI

1 MAYIS İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI BİRLİK, DAYANIŞMA VE MÜCADELE GÜNÜ YÜRÜYÜŞ VE MİTİNGİNE KATILALIM

TARİH: 1 MAYIS 1978
YER : AMASYA

TERTİP KOMİTESİ

ÇAĞRI

1 MAYIS İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI BİRLİK, DAYANIŞMA VE MÜCADELE GÜNÜ YÜRÜYÜŞ VE MİTİNGİNE KATILALIM

TARİH: 1 MAYIS 1978
SAAT : 14.00
YER : ESKİŞEHİR

TERTİP KOMİTESİ

ÇAĞRI

1 MAYIS İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI BİRLİK, DAYANIŞMA VE MÜCADELE GÜNÜ YÜRÜYÜŞ VE MİTİNGİNE KATILALIM

TARİH: 1 MAYIS 1978
YER : İSTANBUL FIRINI ÖNÜ / İSKENDERUN

TERTİP KOMİTESİ

DİSK YÜRÜTME KURULU'NUN YDGF'ye 1 MAYIS KUTLAMALARINI "YASAKLAYAN" KARARINA TEPKİLER BÜYÜYOR.

DİSK YÖNETİMİ 1 MAYIS MİTİNGİ İLE İLGİLİ OLARAK ANTİ,DEMOKRATİK KARAR DEĞİŞTİRMELİDİR.

DİSK yönetiminin son kongre kararlarına ters düşecek, anti demokratik bir tutum içine girerek Yurtsever Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonunun 1 Mayıs mitingine katılmasını "yasak"laması halk güçlerinin bölünmesine yolaçacak ve gericilerin işine yarayacak bir karardır.

YDGF 1 Mayıs kutlamalarına katılmalıdır.

1 Mayıs üzerinde kimsenin tekel kurmaya hakkı yoktur.

1 Mayıs tüm ilerici demokrat ve devrimci güçlerin katılımıyla en demokratik bir şekilde kutlanmalıdır.

Toplam İmza..............................15575

Dev. Sa. 6

Mazgirt Aslanyurdu köyünde yapılan toplantıyla

Kızıldere şehitleri anıldı

31 Mart sabahı yapılan toplantıya özellikle kadınların oluşturduğu kalabalık bir kitle katıldı. Kızıldere'de katledilen on devrimci ve diğer devrimci şehitler için yapılan saygı duruşundan sonra bir yoldaş konuştu. Konuşmada Kızıldere 71 değişik yönleriyle ele alındı. Toplantıya katılan köylülerle olaya ilişkin tartışmalar yapıldıktan sonra militan bir coşkuyla süren toplantı sona erdi.

HALKIN KURTULUŞU

Süleyman yoldaş anıldı, bombalı saldırı kınandı

ADMMYO öğrencilerine yapılan bombalı saldırıyı kınamak ve Süleyman Akdağ yoldaşı 1. ölüm yıldönümünde anmak amacıyla AYDGD ve DEV-GÖR'ün düzenledikleri foruma yurtsever devrimci sağlık emekçileri de katıldılar.

Forum 12 Nisan'da Hacettepe Hastanesinde sağlık emekçilerinin ve öğrencilerin oluşturduğu geniş bir kitlenin katılmasıyla yapıldı. Konuşmalardan sonra SBF'ne doğru yürüyüşe geçildi. Polis bir çok kez panzerlerle yolu kesti, yürüyüş kolunu engellemeye çalıştı. Fakat devrimcilerin kararlı tutumları sonucu geriledi. SBF önünde devrim andı içildikten sonra kitle dağıldı.

Polisario Hollanda Komitesi M. Yıldırımtürk'ün tutuklanmasını protesto ediyor

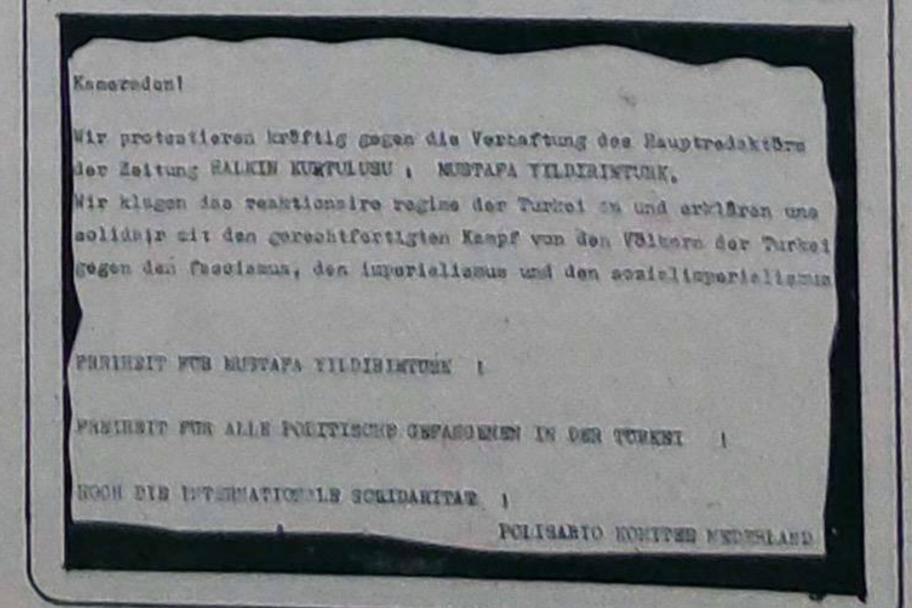
Arkadaşlar,

Halkın Kurtuluşu gazetesi Yazıişleri Müdürü Mustafa Yıldırımtürk'ün tutuklanmasını en sert bir şekilde protesto ederiz.

Türkiye'deki gerici rejimi protesto eder, Türkiye halklarının faşizme, emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı haklı mücadelesini desteklediğimizi bildiririz.

MUSTAFA YILDIRIMTÜRK'E ÖZGÜRLÜK!
TÜRKİYE'DEKİ TÜM SİYASİ TUTUKLULARA ÖZGÜRLÜK!
YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA!

POLİSARİO HOLLANDA KOMİTESİ

Kameraden!

Wir protestieren kräftig gegen die Verhaftung des Hauptredakteurs der Zeitung HALKIN KURTULUSU , MUSTAFA YILDIRIMTURK.
Wir klagen das reaktionaire regime der Turkei an und erklären uns solidair mit den gerechtfertigten Kampf von den Völkern der Turkei gegen den fascismus, den imperialismus und den sozialimperialismus

FREIHEIT FUR MUSTAFA YILDIRIMTURK !

FREIHEIT FUR ALLE POLITISCHE GEFANGENEN IN DER TURKEI !

HOCH DIE INTERNATIONALE SOLIDARITAT !

POLISARIO KOMITEE NEDERLAND